

І сукому паузаітсь, Свого не цураітсь... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА UKRAINIAN DAILY

Редакція: Адміністрація 'Свобода', 41-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07308 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740

РІК LXXIX. Ч. 96. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 23-ГО ТРАВНЯ 1972 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 23, 1972 No. 96. VOL. LXXIX.

НА СОЮЗІВЦІ ЗАПОЧАТКОВАНО ПЕРШІЙ ДЕНЬ РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

Союзівка, Кергонксон, Н. П. — У понеділок 22 травня ц. р. в час, як це число 'Свободи' ішло на пресу, на цій оселі почалися звичайні річні наради Головного Уряду УНСоюзу. Народи попередила, як і попередні роками, коротка церемонія біля пам'ятника Т. Шевченкові. О год. 9.30 зібралися біля пам'ятника всі голівни урядовці. Після відпівання українського, американського і канадського національних гімнів і дажок покладення вінка, коротке слово виголосив голівний контролер д-р Михайло Данилюк. Церемонію закінчено відпіванням Шевченкового 'Заповіту'.

ВСТУПНЕ СЛОВО ГОЛОВНОГО ПРЕДЛОДНИКА ІОСИПА ЛІСОГОРА НА ВІДКРИТІ РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ НА 'СОЮЗІВЦІ'

Ми відкриваємо ці наші однотижневі наради Головного Уряду на захмареному тлі. Три місяці тому ми втратили нашого голівного касира, світлої пам'яті Петра Пуцила. Помер він ненадіждо в дорозі до свого дому. Всі ми глибоко відчували його втрату. Пошануємо його пам'яті та пам'ять усіх тих наших членів, які минулого року відійшли у вічність, хвилиною тихої молитви. Паві і Панове, ми зібралися, як цього вимагає наш статут. Ми зібралися тут, щоб переглянути і проаналізувати минулорічні досягнення та планувати на майбутнє. Панорама минулорічних подій, що буде розгорнена перед Вами у звітах та в дебетах над ними, не є така прималлива, як могла б і повинна б бути. Ви закрийте очі на ці зловісні тіні, що постійно прибирають на силі. Ми побачимо багато дечого, чим можна пишатися, але ми не досягнули нашої голівної мети року — збільшення нашого членства.

У МОСКВІ РОЗПОЧАЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ 'НА ВЕРШИНАХ' ЗСА І СССР

Президент Ніксон заповів діловий характер нарад з реальними цілями.

Зальцбург. — Президент Ніксон першій минулу неділю у Зальцбурзі в Австрії, як гість австрійського уряду на замку Клессгайм, де першій ніч з суботи на неділю. В неділю 21 обідвав з канцлером Бруно Крейске в ресторані Кобленц за містом, та пам'ять усіх тих наших членів, які минулого року відійшли у вічність, хвилиною тихої молитви. Паві і Панове, ми зібралися, як цього вимагає наш статут. Ми зібралися тут, щоб переглянути і проаналізувати минулорічні досягнення та планувати на майбутнє. Панорама минулорічних подій, що буде розгорнена перед Вами у звітах та в дебетах над ними, не є така прималлива, як могла б і повинна б бути. Ви закрийте очі на ці зловісні тіні, що постійно прибирають на силі. Ми побачимо багато дечого, чим можна пишатися, але ми не досягнули нашої голівної мети року — збільшення нашого членства.

П. Шелеста відставили на підрядне становище одного із заступників прем'єра СССР

Москва. — Згідно з кореспондентською газетою 'Нью Йорк Тайме', у московській 'Правді' з 21 травня ц. р. появилася коротке повідомлення про призначення першого секретаря Комуністичної Партії України Петра Ю. Шелеста на становище заступника прем'єра Советського Союзу. В повідомленні не сказано нічого про те, чи П. Шелест залишиться чи дасть членом Політбюро КПСС і першим секретарем КПУ. Кореспондент стверджує тільки, що призначення Шелеста на одного із заступників прем'єра СССР, що їх досі було дев'ять, є його відсутнім від вирішного впливу не тільки в Політбюро, але також і в ЦК КПУ, виконувати зокрема обов'язки останнього, сидіти в Москві. В політичних колах коментують це подію тим, що Шелест репрезентував у Політбюрі дуже неприємну у відношенні до ЗСА лінію, таку ж, як він займав і в справі Чехо-Словацьких у 1968 році і потім виступаючи проти злагоди із Західною Німеччиною. Кореспондент 'Нью Йорк Тайме' у стверджує напрямки, що навіть після евантуального відступлення Шелеста із Політбюро, там залишилися б ще три 'українці', а саме: президент Верх. Совету СССР Микола Підгорний, перший заступник прем'єра СССР Дмитро Поляєвський і голівва ради міністрів УССР Володимир Шербицький.

УЛЯНА ДЯЧУК ОБРАНА НА ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

Голівний касир УНСоюзу Уляна Дячук

Союзівка, Кергонксон, Н. П. (Тел.) Голівний Уряд Українського Народного Союзу на першій сесії у першому дні своїх нарад у понеділок 22 травня ц. р. обрав Уляну Дячук на голівного касира УНСоюзу на місце померлого в лютому ц. р. с. п. дир. Петра Пуцила. Уляна Дячук, працює в Голівній Канцелярії УНСоюзу уже від 22-ох років і познайомила добре з усіма сторінками фінансової і господарської діяльності УНСоюзу. Народи Головного Уряду продовжуються.

В Гартфорді відбудеться маніфестація в обороні переслідуваних в Україні

Гартфорд, Конн. — В суботу, дня 10-го червня ц. р. в місті Гартфорд, столиці стеіту Коннектикат, Комітет Відділів УККА стеіту Коннектикат при співпраці усіх організацій стеіту, членів УККА, влаштує велику маніфестацію в обороні переслідуваних і проти масових арештів українських інтелектуалів в Україні. Ціль маніфестації: (1) стати в обороні безпідставно заарештованих наших братів і сестер, (2) доказати американським співгромадянам, що Москва не змінила свого ставлення супроти України й інших поневолених держав, (3) представити світові, що Москва, яка виступає 'в обороні поневоле-

Одинадцять сенаторів і конгресменів вимагають допущення американських журналістів на суд над арештованими в Києві

Вашингтон. — Комітет оборони советських політичних в'язнів, заснований у зв'язку з січневими арештами в Києві, повідомляє, що у виступі його заходів одинадцять американських сенаторів і конгресменів звернулося до през. Ніксона, напередодні його поїздки до СССР, щоб він добивався від советського режиму допущення американських журналістів на приготовлювані процесу над заарештованими українськими діячами. Вимогу цю мотивовано тим, що на процес над Анджелю Дейвіс у ЗСА допущений представник советської преси Е. Ватаков від ТАСС. Підписали звернення в цій справі до през. Ніксона демократичні сенатори В. Гартке з Індіани та Г. Вільямс із Нью Джерзі і республіканці — Р. Швайкер із Пенсильванії, Р. Гріффін з Мічигену і Дж. Воклі з Нью Йорку. З республіканських конгресменів підписали звернення: С. МекКінні з Коннектикату і Г. Сміт з Нью Йорку, а з демократичних конгресменів — Дж. Елберг із Пенсильванії, Г. Гелстоскі з Нью Джерзі, Дж. Шосер з Нью Йорку і Едла Граско з Коннектикату. Члени вище названого комітету відбули розмови з 14 американськими кореспондентами, які їдуть з през. Ніксоном до СССР і поінформували їх про арешти й суди в Україні та передали їм відповідні інформаційні матеріали.

Литовський студент спалив себе на знак протесту проти політики Москви

Москва. — До столиці СССР передано літню вістку, що ще в неділю 14 травня ц. р. у Кавнасі, столиці Литви, на знак протесту проти московської політики, особливо проти переслідування Католицької Церкви на Литві, Таліта обділив себе газоліною і підпалив та, перевезений до шпиталю, швидко там помер. Його самогубство дало поштовх до спонтанних демонстрацій, здалених советським поліцією і військом, при чому мав згинуть один поліціант. Похорон Р. Таліти відбувся в четвер минулого тижня і став спонтанною демонстрацією з участю соток литовців. Під час демонстрації литовська молодь ішла з вистяканими 'Хочемо свободи!', 'Свобода для Литви!' Міліція не мала змоги протидіяти демонстрації, учасники атакували міліціантів дрючками і камінням. Арештовано кількості осіб. Советські власті заборонили писати про цю подію. У зв'язку з цим газети повідомляють, що віддано 17,000 литовських мароків переслати писем'ю до Леоніда Брежнєва з протестом проти переслідування католицької релігії на Литві та з вимогою релігійної толеранції.

Біла Харнова розбився советський літак, всі пасажирів загинули

Москва. — У Советському Союзі в суботу 20 травня повідомлено, що в четвер по білу Харнова в Україні сталася авіаційна катастрофа — розбився літак типу 'АН-10' і всі люди на борту загинули. Советська преса звичайно не подає точніших данних про авіаційні катастрофи. Літак 'АН-10' є турбо-пропелерним, з чотирма моторами, може брати на борт 100 пасажирів. Є й інший побільшений 'АН-10', який бере на борт 130 людей. Літаки типу 'АН-10', себто 'Антей', сконструйовані в Україні і їх найбільше там використовують, починаючи з 1960 року. Якщо в катастрофі советського літака гине якась відома особа, то звичайно про її смерть подають в загальній, а в місцевій пресі, звідки вона походила, додаючи при тому 'трагічно загинув'. Московський 'Лавстія' з 20 травня увечері повідомила, що одна з чільних журналісток цієї газети, 55-річна Ніна Александрова, 'трагічно загинула під час виконання службових обов'язків', не вказуючи точної причини, але місця загибелі.

Вандали пошкодили молотком 'Пісту' в соборі св. Петра

Рим. — В неділю 21 травня, в передполудневих годинах, коли собор святого Петра у Римі був повний вірлог, якийсь довговолосий і бородатий чоловік переломив перогоду, яка ділять скульптуру Микеланджельо 'Піста' від решти собору і з криком 'Я є Ісус Христос' кількакратно вдарив молотком по скульптурі. Він відбив ліве рамя статуї Божої Матері і ніс та пошкодив одне око. Приявні вірні кинулися на вандала, вихопили йому з рук молоток і були б його розірвали на кусні, як би не надбігла була ватиканська поліція, яка вихопила винуватця з рук юрби, арештувала його та відвела. Спринчиноком того вандалського акту був 33-літній Ляско Тот, мадарського роду австралійський громадянин, буніт-то геолог. Повідомлений про ту подію Папа Павло VI негайно віддав собор і коротко молився перед пошкодженою скульптурою. Микеланджельо вирізьбив 'Пісту' з одного кусня білого мрамору. Він почав своє діло у 1498 році у віці 23 роки. 'Піста' вважають за один з найкращих і найцінніших творів Ренесансової епохи. Коли її перевезли були у 1964 р. на світову виставку у Нью Йорку, то оцінили її в забезпечили її на 6 мільйонів долларів. Фавічці негайно заявили, що 'Піста' ніколи вже не буде такою, як була, голівно тому, що мрамор не 'зростається' так, як метали і буде пізнати сліди, де зліплить відламаних частин. 'Піста' важить 7,600 фунтів. Саме за місяць мали встановити доволу тієї скульптури незламне грубе оковане скло.

КОРОТКІ ВІСТКИ

ПАРЛЯМЕНТ У ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ЗАКІНЧІВ ратифікацію пактв неагресії з СССР і Польшею, Вища палата, будещаст, ратифікувала ті договори в минулу п'ятницю 19 травня голосами соціалістів і зльюкованих із ними вільних демократів, а ціла опозиція християнських демократів стромалалась від голосування. Канцлер Віллі Брандт розпочав переговори з опозицією про розписання на осінь їхніх виборів, але опозиція вимагає, щоб він спершу зрікся, чого Брандт не хоче зробити. 84-ЛІТНІЙ ЧІАНГ КАЙ-ШЕК СКЛАВ присягу, як президент Республіки Китаю з його осідком на Тайвані (Формозі) 5-ий раз на 6-річну каденцію. Він ще здоров і в повній духових сил. В ГАМБУРГУ У ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ВИБУХЛИ дві бомби у видавничій поширених часописів 'Ді Вельт' і 'Більд' 'Шайтунг', які вели постійно кампанію проти комуністів і всіх 'лівих'. Знайдено там ще 5 бомб, які не вибухли.

Українська громада Ірвінгтону прощала о. протопресв. А. Селепину багатолюдним вечором

Ірвінгтон, (І. Г.) — У суботу 20 травня 1972 р. в залі Українського Народного Дому в Ірвінгтоні за столами засіло понад 200 учасників бенкету, які прибули попрощатися з доволі молодим настоятелем Святотроїцької української православної парафії в Ірвінгтоні протопресвітера о. Артемія Селепину. Протопресвітер А. Селепина був обраний останнім Собором УПЦеркви в ЗСА на голіву Консисторії і на доручення Митрополита УПЦеркви в ЗСА Високопреосвященнішого Архієпископа Мстислава має постійно замешкувати в Вавид Бруку, що є осідком Консисторії. Вечір відкрив і ним провадив голова Комітету Олександр Лінник, колишній доволі молодий голова парафії. Бенкет розпочато мистецькою частиною. Валя Калин, відома акторка української сцени проспівала низку пісень із монтуаж під назвою 'Лети, тужлива пісню', музиканта Весоловського. Акомпаніювала їй гравальниця Джульєтта Коледжу Марта Цибик. Гурток молодих жінок - бандуристок із Вавид Бруку, що його організував проф. В. Григоренко, під мистецьким керівництвом проф. Р. Левницького відігравав дві пісні: 'Над річкою каберіжком' — чумацьку пісню, музику М. Леонтовича, для бандури склав Р. Левницький. (Закінчення на стор. 6-ій)

о. протопресв. А. Селепина

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303. Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978.

Передплата: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНСОУ — 65 ц. м. За кожну зміну адреси — 25 ц. Чеги і "money orders" виставляти на "Svoboda". P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

З Білого Дому до Кремля

Рідко про яку міжнародну конференцію можна сказати з такою певністю, як про оцю теперішню зустріч президента Ніксона з кремльськими володарями у Москві, що про її вагітність і значення свідчать тільки майбутність. Американсько-середньосхідній конференції «на вершинах» ніколи не мали шани. Вони почалися — як у Ялті з Рузвельтом й у Берліні з Труманом та Сталіном — політичними програми ЗСА із перемогами СССР, або — як у Женеві Айтєнберга з Вудкінгемом, у Кемпі Девіда Айтєнберга з Хрущовим, у Відні Кеннеді з Хрущовим та в Глєсборо Джансона з Косігіним. — без найменших наслідків, з повною втратою часу всупереч штучному розголосу. Ніхто із західних знавців совєтської імперії не має ніяких сумнівів щодо основного принципу її закордонної політики: безжорноливо використовувати кожну нагоду для поширення території або сфери своїх впливів коштом інших народів та переводити міжнародні конференції тільки під гаслом «що мос — це мос, а що твое про це можна говорити».

Теперішні відвідини президента Ніксона у Москві мають ще багато нез'ясованих моментів, може навіть ще більше, як мали відвідини Президента у Пекіні. Тло подорожі до Пекіну було ясне: спільна загроза Китаю і ЗСА з боку СССР. Подорож до Москви през. Ніксона мала ніби «зрівноважити» відвідини у Пекіні. Але коли дійсно Союзом залежало на тому, щоб використати приезд Президента ЗСА у своїй грі супроти Китаю, то чому вони якраз за кілька тижнів перед тими відвідинами штовхали Північний В'єтнам до того воєнного наступу, який — у випадку повного успіху — принижив би престиж Америки і її Президента? Невже кремльські проводирі не думали, що Ніксон не зможе спокійно приділятися тому наступові й мусить зареагувати на величезними людськими й матеріальними втратами для протегованих в'єтнамськи-комуністів? Коли ж Совєти проковтували американські вислідки, яким було замінювання північно-в'єтнамських портів і наслідуючи відступ Хрущова у кубинській кризі? У жовтні 1962 року, щоб не наразитись на зудар з Америкою, то — видно — ім більше залежить на тій візиті Річарда Ніксона, аніж на оній міжнародних комуністів.

Очевидно, треба співчувати президенту Ніксові його дорадникам, які беруть участь у нарадах з кремльськими володарями: Недарма Генрі Кіссіджер по-широму заявляв журналістам, що йому куди приємніше було розмовляти з Мао Тсе-тунгом і Чжоу Ень-лаєм, як Брежньєвим і Косігіним. Китайці, без уваги на ідеологію, мають прастару культуру, яка диктує розмовувати політику від куртуазії — москалі дивляться на куртуазійні форми тільки як на одні із кон'юнктурних засобів, щоб укласти договір, що його нехайно, коли й треба, можна зламати. На щастя, американські лідери знають, скільки договорів Совєти зламали і знають також, що психіка та характер совєтського партнера не змінилася.

Вільні українці були у принципі проти прийняття американським Президентом запрошення відвідати Москву, проти поїздки туди Річарда Ніксона. Вільні українці виходять із засновку, що хоч — за словами Ллойд Джорджа — «торгувати можна також з канібалами», взаємні Америки з совєтською імперією треба обмежити до мінімуму, бо кожна маніфестація «приязні» і «мирної співіснування» виходить на добро тільки Москві і пригнічує уявлення Москвою народи. Але коли вже великдержавницькі міркування продикували Президентіві подорж до Москви, то вільні українці, зокрема і головно українські поселенці у громадянстві в Америці, з примітністю прийняли до відома рішення Президента відвідати Київ та ще й з аргументом, що він робить це у свідомості, що найбільшим в СССР після москволюб'я є український народ і що в Америці існує велика українська громада. З'єднані Стейти мусять рахуватися з існуванням совєтської імперії, але не можна мати найменшого сумніву, що коли тільки настане той історичний момент, що та імперія захиститься і уярмлені нею народи, передусім український, зголосять знову своє право на втрачену волю, то Америка буде першою, яка те право признає.

Треба бажати успіхів Президентові в його трудній і незвідній мислі. Можна з певністю твердити, що теперішня конференція «на вершинах» у Москві не нагадуватиме Ялтинської конференції, бо наступники Ф. Д. Рузвельта отримали від неї добру лекцію, як не треба поступатись Москві і як не можна довіряти їй. І треба вірити, що колись майбутній докаже, що Річард Ніксон гідно заступав у Москві інтереси Америки та її принципів волі для всіх народів.

О. Гайський
ДО ЗАВЕРШЕННЯ ГАРВАРДСЬКОГО ЦЕНТРУ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ
(2)
Голова Окружної Ради ФКУ в Огайо й Лорейнської Виділу — Богдан Дейчаківський офіцеру мешкавці Огайо безвідсотково позичка для пожертв на ФКУ-ГЦУС у лорейнській кредитівці, а всім збирачам — тактику збирання грошей для Лорейнської. Полягає ця тактика в тому, що від жертводавця не тільки здобувається гроші, але ще й зобов'язується його здобути таку суму в одного чи й більшого числа друзів (мовляв, відбийся!) чому ти маєш жертвувати, а він — ні?... Така лорейнська «відбиванка» виявилася дуже практичною: 65 жертводавців цієї малої громади дали понад 25 тисяч доларів. Б. Тарнавський заявив: «Якби так усі громади жертвували, то ФКУ переступив би вже... 7 мільйонів доларів!» — отже, можна б уже мати два й три такі українськомовні центри, як у Гарварді!

Хто має вуха — хай слухай. Хто має українське серце — хай жертвуй!

Подвоїти свої дотеперішні здобутки на ФКУ зобов'язалися: Лорейн — 25 тисяч доларів (з того 10 тисяч вже «заготовлені!»), Піттсбург — 26 тисяч, Янгстаун — 10 тисяч, Бостон — 20 тисяч, Нью Бронсвік — 15 тисяч. Молодий прокуратор Мирослав Смородський із Клівланда Пассейкку обіцяв дотеперішню збірку 6 тисяч «заокругляти» до 50 тисяч... А інші?

В. Ткач
РАТИФІКАЦІЯ В БОННІ І ПОДРОЖ НІКСОНА

Мюнхен. — В останніх тижнях перед ратифікацією в Бонні договору з Москвою і Варшавою міжнародна ситуація і ситуація в Західній Німеччині була так запутана, що західноєвропейські коментатори відмовлялися здебільшого робити якісь прогнози на найближче майбутнє і чекали на те, які результати принесуть розв'язок подій. Чи Бонн ратифікує договори з Москвою і Варшавою після всього того, що в останніх кількох тижнях відбувалося на арені парламенту? Чи відбудеться подорож до Москви президента Ніксона — після запобіжної і вже здійсненої блокади Північного В'єтнаму?

Ситуація в Бонні — поза її драматичними подекументами — виглядала часом на політичну фарсу: становище урядової коаліції й опозиції до тих чи інших справ змінювалося по кілька разів малою не кожної доби. Дебати в парламенті, а це більше позаклучові переговори тривали не тільки днями, але й ночами.

Після того, як опозиції не далось 27 квітня вивести із зв. конструкторів вогню едовір'я урядові Брандта, рядова коаліція була майже певна, що договори — най і незачою більшістю голосів — будуть ратифіковані. Але вже на початку травня прийшло до голосування над бюджетом головному Брандта. І стала есенція: за і проти бюджету, а і відносно кількості голосів, і він таким чином пройшов. І тут урядова коаліція, передбачаючи, що для ратифікації договір вона не збере потрібної кількості, почала вести переговори з опозицією, щоб погодитися в справі ратифікації. І тоді прийшла друга есенція: опозиція, яка гостро виступала проти ратифікації й у відповідній ситуації могла надіятися на свою опозицію, пішла на шукання компромісу з урядом компромісу з соціалістично-ліберальним урядом, при чому в такому звороті збув найбільше заангажований лідер опозиції й кандидат на шефа уряду (якби опозиція в той чи інший спосіб перемогла) Райнер Барцель.

Виникнув прескт парламентної ухвали, за яку зліпують мали б голосувати всі фракції парламенту і яка була б, так би мовити, спільною західнонімецькою інтерпретацією тексту підписаних в Москві й Варшаві договорів. Опозиції шлохось гольсно про три устійнення: що договори не суперечать подальшому розвитку процесів економічного, політичного й мілітарного об'єднання Західної Європи; що ці договори не заступають собою майбутнього мирового договору колишніх альянтів з другою світовою війною з Німеччиною і нічого перед таким мировим договором остаточно не перерішають; що договори з Москвою і Варшавою не являють собою «правного устійнення» кордонів поміж Німеччиною й її сусідами.

Розпочалися тяжкі й довгі переговори поміж провідниками урядової коаліції та опозиції і в різних комісіях щодо опрацювання тексту відповідного парламентарної ухвали. Вістки міналися що-вближче майбутнє і чекали на день: згоди досягнуто або, навпаки, переговори зірвалися. Характеристичною обставиною при цьому було те, що в цих переговорах — часом до пізньої ночі — в приватних помешканнях — брав також участь ніхто інший, як совєтський амбасадор в Бонні Фалін. Шлося про те, щоб знати наперед, чи СССР погодиться прийняти до відома заяляновану спільну парламентарну ухвалу, щоб вона стала таким чином, своєю роду додатком до договорів. Але частина західнонімецької преси з невдоволенням відзначала роль Фаліна, як неможливо, що когось «вінською комісаром» на Німеччину — тим більше, що це власне опозиція протестувала раніше проти всяких втручань СССР у в у трішнімецькій справі. Чи не с це певний передмак того, як будуть поводитися совєтські амбасадори в Бонні після здійснення т. зв. «наближення»?

У короткій статті, можливо, логічно описати всі стадії парламентарної «каруселі» в Бонні і мотиви, чому опозиція то жыві нібито давала згоду на ратифікацію, то знову її відтягала. 10-го травня увечері, коли уряд намагався голосування, на бажання опозиції відсунуено дату цього знаменного голосування на тиждень: до середи 17 травня. Уряд бо божнявся, що 10-го травня гольсування відкине ратифікацію, а опозиція не хотіла ще тоді брати на себе вину за таке відкинення.

Виникає питання: чому опозиція пішла взагалі на шукання компромісу з урядом у справі ратифікації? Чи її налякало внутрішньостановиче в Західній Німеччині, коли вже — під впливом урядової коаліції — розпочиналися її ігнійні страйки робітництва з протестами проти становича опозиції, і з зустріря з гострим осудженням частини німецького суспільства? Чи вона не мала певності виграти у передчасних виборах до яких, правдоподобно, прийшло б унаслідок ратифікування договорів? Чи тут, може, грала роль якісь закулісові мотиви міжнародного характеру?

Справа в тому, що в останній фазі дебати про ратифікацію договорів почалась блокаде Північного В'єтнаму. Цей крок през. Ніксона безумовно загострив міжнародну ситуацію, не тільки ставлячи під знак запиту подорож а м е риканського Президента до Москви 22 травня ц. р. і всю справу т.

Леонід Полтава
ПРОТИ ЧЕРВОНОГО ФАШИЗМУ

На нарадах Комісії Права Людшин, як і на нарадах Економічної Комісії ППН, як також займається питання людських прав, делегати СССР завжди виступали в ролі поборників прав людини, захисників тих прав, викривачів решток расової дискримінації у світі, у золь захисників колоніальних народів. На ці теми і таким же самим казювним голосом промовляли вже не раз і не двічі то представник Української ССР, то Білоруської ССР. Москалі не вигідно: бачите, українці за кордоном визнають людських і національних свобод в Україні, а «речник» України обороняє людську гордість і честь негрів у Америці, анголців у залезній від Португалії Анголі і т. д.

Така дивовижа с наскрізь нормальною для ЦК КПСС, який у підході до всіх справ виявляє подвійну мораль. Негри в Америці, за яких, де лише можливо, виступав Білий Дім, себто Уряд — за словами совєтських діячів дискримінуються. Коли ж американський посол в ОН Джордж Буш нагадав совєтській делегації, що в Україні і в Литві й інших «республіках» СССР проводиться дискримінація супроти українців, литовців, жидів, то совєтський представник назвав це «втручанням» у внутрішні справи СССР», Москва може говорити, може втручатися у внутрішні справи кожної країни, але представник вільного світу на це права не мають. І настільки такую «позицію» Москва обстоює з найбільшою прихильністю, що деякі діячі на Заході почали справді вірити, що так воно й повинно бути. Радіосвідчення «Свобода» й «Вільна Європа» треба замкнути, казав голова Сенатської Комісії закордонних справ В. Фулбрайт, бо вони — залишки холодної війни». І те саме каже Москва, але, спіраючись на подвійну мораль, в той же час підсилос свої радіовидання для всіх країн світу, навіть діллантами.

«Відпруження» поміж Заходом і Сходом, але й намагаючись про мариво третьої світової війни.

Як до цього часу — коли пишеться ця кореспонденція — пессимісти і паникери нібито не мають рації: Москва не відкликала подорж Ніксона, СССР і червоний Китай обмежилися лише — як на них — «лагіднями» протестами, і мариво світової війни ще нібито від нас далеко. Під цим поглядом, як виглядає, мають рацію ті коментатори (а до них залічує себе і автор цієї статті), які завжди твердили: якщо з російським «ведмедем» поводитися «лагідно» і намагатися за всяку ціну його «не драгувати», то він зухваліє і на все намагатися накласти свої лапи; якщо ж його ударити по носі, то він по...

«Заключення на стор. 7-11»

«Заключення на стор. 7-11»

«Заключення на стор. 7-11»

«Заключення на стор. 7-11»

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ
Редагує: д-р Михайло Данилюк

ОСОБЛИВИ БОЛІ У ГРУДІХ

Якщо у минулому ми часто повертали до болів у грудях, які були важливі передусім з точки зору серцевої недуги і часто могли сигналізувати поважну хворобу, а то й неминучість серцевої атаки, то цим разом згадаємо про інші, особливі болі, які нічого спільного з серцем не мають, але часто тривожать людину.

Звичайно, всякі болі у грудях турбують, але вони стають особливо помітними, якщо раптом виникають з однієї сторони і тим самим ніби пов'язані із серцем. Іноді такі болі виникають посереднін, але в довшій частині грудей, що в'язеться із горішньою частиною черева, і тоді людина знову здається, що в неї захворіло серце. Цим часом не всі болі, будь вони у лівій сторони, посередній, промінюючи в руку або спину, будь вони навіть, здавалося б, в околиці серця, означають серцеву недугу.

Коли болі з'являються не в грудях, розходяться від горішньої частини черева, «тиснуть» на серце, навіть стримують віддих і витворюють дуже неприємне відчуття задухи, то найчастіше постають вони від шлунка. Причини для цього можуть бути різні: виразка шлунка, висока кислотність, гостра нестрівність, запалення слизової оболонки шлунка, гострі спазми шлунка, раптове його здуття тощо. Майже, як правило, люди з такими болями мають попередню історію — клопоту із нестрівністю, а то й виразками, але по деякому часі вони про це забувають, і коли раптом з'являються болі, часто впадають у паніку, думаючи, що у них серцева недуга.

Інші часті випадки — це міжреберна невралгія, коли один із міжреберних нервів перебуває у запальному стані, даючи типовий біль «поясом» від хребта крізь цілу грудну клітку аж до околиці серця. Тип такої міжреберної невралгії постає на такій самій базі, як і інші види невралгій — внаслідок механічного ушкодження нерва, іноді від інфекційного процесу, токсичного отруєння, захворювання судини біля нерва, метаболічного розладу тощо. Одним із цікавих випадків інфекційного процесу, внаслідок якого починається гостре запалення нерва, с вірусова інфекція, т. зв. герпес, коли по шляху цілого нерва попляється міхурочка ви-

ше серед рівних» — таке нині гасло дня в Совєтському Союзі. Російський великодержавний шовінізм зайшов у своїй нестерпності так далеко, що нині треба вже говорити про червоний фашизм, і на ліквідацію того фашизму треба мобілізувати як самих себе, так і народи світу, вільні й невільні.

«Заключення на стор. 7-11»

«Заключення на стор. 7-11»

«Заключення на стор. 7-11»

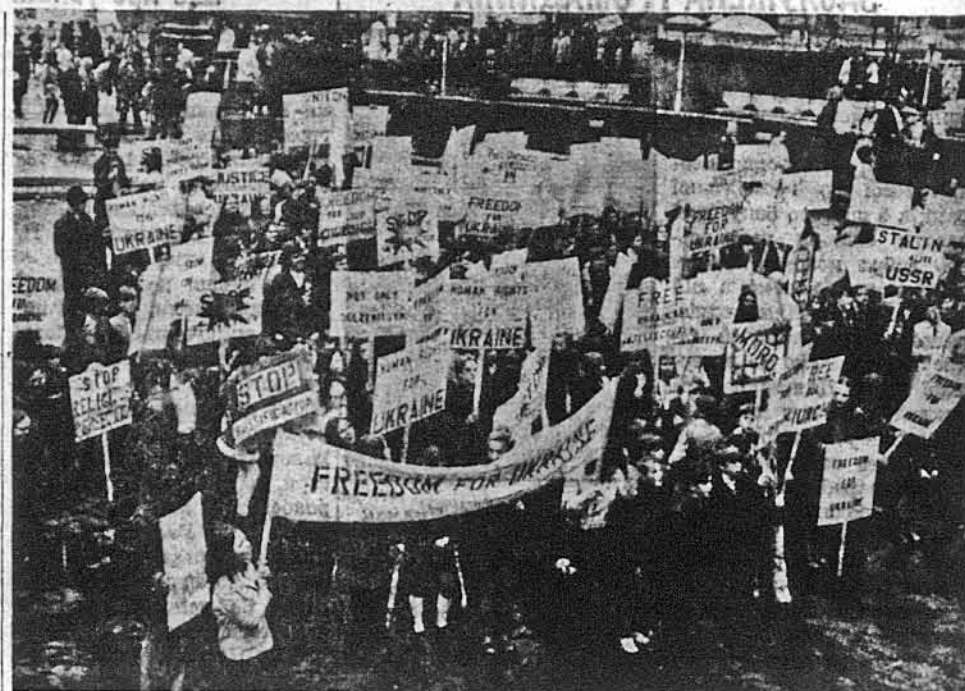
НАША ПОШТА
Віт М. С. Вінніпег. Подібний запит, як Ваці, уже кілька разів повторювався від інших читачів. «Тож відомоляємо Вас та інших зацікавлених: наші передачі на медичні теми в «Голосі Америки» йдуть щодня двічі — зранку і ввечері кожної середі за кількох годинах. Це означає, що слухачів їх в Канаді або ЗСА можна у віторок ввечері й в передзранку під час регулярних передач «Голосу Америки» українською мовою. Дякуємо за теплого листа. Ми також думаємо, що професійна людина, винна перед своєю народом», тому, робимо те, що скромними силами можемо зробити.

ти лем то, що самі собі збудувались... Звігодавель був редактором останнього числа «Рецензі!» — журналу ГЦУС, де наші студенти на очах всього науковецького світу (бо під знамом Гарварду) словом і документальними свідченнями текстові небагато свиривають усі фальшивки в так званих наукових виданнях так званої Української ССР.

Студент Адриян Слівоцький під оплески учасників З'їзду передає пригвіт від Володиславського членів Головної Екзекутивної «Степана Чомка, звітує про своє й товаришів «ходження в народ» і заявляє: «Тепер ми розуміємо труднощі, розуміємо старшу генерацію. Але спокій ми витривалість у праці ми такі здобуємо ціль».

(Далі буде)

ВЕЛИЧАВА ПРОТЕСТАЦІЙНА МАНІФЕСТАЦІЯ У ДЕТРОЙТІ

Учасники Манифестації в Детройті з транспарантами

22-го лютого ц. р. з ініціативи 96-го Відділу США, очолюваного Бірою Андрушків і місцевим Відділом ТУ-СМ-у постав тут Комітет Оборони Переслідуваних в Україні: д-р Василь Вітницький — голова, Віра Андрушків, Михайло Смик і Остап Квітковський — заступники голови, Борис Поташенко — виконавчий керівник, Марія Заричка — секретарка, Іван Лотоцький — фінансовий референт, Галина Конопала, Мирослава Баранчик і Любомир Татух — референти зовнішніх зв'язків і Богдан Кліт — пресо-вий референт.

На засіданнях опрацьовано плян переведення манифестації. У зовнішній акції Комітет навізав контакт з місцевою англомовною пресою, радіоми та телебаченням, щоб при їх допомозі пошкодити мешканців метрополісу Детройту з арештами українських діячів, які виступають проти русифікації України. У висліді цієї акції у щоденник „Детройт Фрі Прес" 19-го березня появилось інтерв'ю, яке відбулося 9-го березня поміж репортеркою цього щоденника і представниками Комітету, а перед манифестацією згаданий щоденник і „Детройт Нюз", як також радіо і телевізійні станції інформували читачів і слухачів про ціль української оротестаційної манифестації.

5-го травня о год. 9 ранку в „Детройт Прес Клаб" відбулася пресова конференція, на якій Остап Квітковський і Борис Поташенко від імені привітних членів Комітету відповідали на питання репортерів місцевої англомовної преси і інформували їх про терор московського комуністичного режиму на українських землях.

7-го травня накривав холодний дощ. Та це не зупинило українців взяти масову участь в манифестації. Вже перед другою годиною по полудні на коридорі перед входом до т. зв. версальської залі, в якій відбулася манифестація, метушилися гуртки дітей, молоді і старших. При столах пані роздавали і приймали вже підписані петиції до Президента і сенаторів і конгресменів і секретарів Об'єднаних Націй — зібрано яких дві тисячі.

Манифестація почалася о год. 3-ій при участі круглогоді тисяч осіб, які вщерть вповили залу. Між присутніми — багато молоді. Під стінами установилися хлопці і дівчата з транспарантами, на яких англійською мовою написано різноманітні гасла, як „Фрідом фор Юкрейн" і „Юму подбіи". Всіх транспарантів було двісті. Голова Комітету д-р Василь Вітницький передав провід манифестації заступниці Вірі Андрушків. Американський гімн відігравала на фортеп'яні Богдана Федорак.

У вступному слові п.і. В. Андрушків заявила, що діячів арештів українських діячів культури наступила після рішення ЦК Комуністичної Парції СРСР СРСР — зліквідувати підпільні публікації „Хроніку поточних подій" — російською і „Український Вісник" — українською мовами і підкреслила, що сьогоднішня манифестація є тільки початком акції проти терору московського комуністичного режиму в Україні.

Конгресмен Джеймс О'Гара заявив, що він вповні підтримує зусилля вільних українців допомогти переслідуваним братам і сестрам в Україні, яким забороняється писати і говорити правду. „У їхній обороні ми всі виставляємося перед вільним світом" — сказав він.

Промова студента Бориса Поташенки була переплетана фактами терору і залагування українців, які не хиллять голів і борються за свої права, гарантовані совєтською конституцією, яка на ділі нічого не гарантує їй існує тільки для замилювання очей вільного світу.

На залі були присутні представники литовців, латвійців і словаків, яких представлено і привітано. Марія Заричка відчитала привітання на іспанській мові від секретаря федерального Державного

Департаменту, губернатора Мичігана Міллікена, міської ради Детройту у формі резолюції, посади Дітроїту Гривса, який проголосив 7-го травня Днем Свободи для України, посадика Воррена Бейтса, посадика Гемт্রেму Войтовича і посадики Дірборну Габера.

З черги забрав голос, по-англійськи, професор Колумбійського університету в Нью Йорку, д-р Володимир Одайник, поділивши хвилю арештів в Україні на кілька періодів, починаючи від 1965 року по сьогоднішній час. Він подав числа і привітних засуджених у кожному періоді часу і доказував, що совєтський режим є тільки продовженням царського режиму.

На сцені представлено, виконану майстром Р. Баранчиком, тюрму з граматами, над нею серп і молот, а до грат приковані руки. Студент Нестор Щербія, відчитавши „Останнє слово" Валентина Мороза, керував драматичною інсценізацією, яку підготували і виконали студенти, члени ТУСМ-у. На долиці сцени стояв совєтський прапор, а біля нього лежали два тризуби і український прапор. Зі зв'язаними руками увійшли п'ятеро арештованих (три студентки і два студенти) і відповідно до слів Нестора Щербія виконали різні рухи, наприклад іхні звільнені руки кинули на долицю совєтський прапор і піднесли обидва тризуби і український прапор.

Студент Ігор Столяровський відчитав резолюції, які присутні одобрили оплесками і на цьому манифестацію на залі, яка тривала півтори години, закінчено відспіванням українського національного гімну.

Манифестанти усталилися п'ятками до походу, який посувався в напрямку до площі ім. Кеннеді. На цю походу шшли священники обох віровізань, за ними прапороносці з прапорами, члени молодіжних і ветеранських організацій, а за ними громадянство. Під час походу безперервно скандувало клич „Фрідом фор Юкрейн", при чому вирізювалися дзвінки голоси дітей і молоді, які гордо несли транспаранти.

Продовження манифестації на площі ім. Кеннеді відкрив Остап Квітковський. Промовляючи адв. Віктор Воронький і Іван Кольска з Канади. Цю фазу манифестації закінчено відспіванням пісні „Боже Великий, Слдиний".

Поробив цієї манифестації описали місцеві англомовні часописи („Маком Дейлі" і „Детройт Нюз" 8-го травня), а телевізійні станції показували уривки з неї (канал 7 в неділю 7-го травня, о год. 11:30 вечора, а канал 2 в понеділок, 8-го травня, о год. 8:30 ранку і 12-й внодудне).

Манифестацію організувано на широкій громадській базі з участю нашої молоді, зокрема студентів, тому і вишля вона імпозантно.

Франц Литвицький

ЧИТАЙТЕ УКРАїнСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, ВО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЬ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА

Перша Українсько-Американська Республіканська Конвенція стейту Нью Йорк

Сиракузи, Н. Йорк — 3 і 4-го червня 1972 в готелі „Сиракуз" відбулося Перша Стейтова Українсько-Американська Республіканська Конвенція, якої спонзором є Українсько-Американський Республіканський Клуб Центрального Нью Йорку, і, яка являється першою такого роду етнічного політичного Конвенцією делегатів Ньюйоркського стейту та гостей з інших стейтів.

Свою участь у Конвенції вже зголосили такі громади, як Вінгетон, Ельмайра, Боффало, Кергонксон, Кортленд, Нью Йорк Ситі, Олбані, Осаго, Рочестер, Сиракузи, Трой, Фінкс та Ютика; далі зголошення надходять Українсько-Американський Республіканський Клуб Центрального Нью Йорку в Сиракузах був організований в 1970 р., його теперішнім президентом єжк Левом Сосновичем і вже в попередніх федеральних, стейтових і місцевих виборах Клубу і його членство брали активну участь.

Увечері в п'ятницю 2-го червня почалися ресторация делегатів і продовжуваємесь в суботу перед полуднем, як теж і преліминарні наради представників делегатських груп з поодиноких громад. В програмі дводенний нарад будуть програмові доповіді та доповіді про стан передвиборчої кампанії Республіканської Парції.

Конвенція закінчиться бенкетом у неділю по полудні, а в її мистецькій частині візьмуть участь знамі артисти українсько-американського мистецького світу. Далішні інформації про Конвенцію, визначних гостей і промовців та ін. будуть проголошені незалежно. Інші інформації можна дістати від місцевої української чинників Республіканської Парції.

Популярно-наукові доповіді про наркотики

Заходами Т-ва Українських Інженерів, НТПШ — Осередку у Філадельфії, Українського Лікарського Т-ва, та Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів, у Філадельфії відбулася 6-го травня 1972 р., дуже цінна популярно-наукова конференція, присвячена наркотикам. Конференцію відкрив д-р Олександр Білік, голою в Т-ва Українських Інженерів у Філадельфії і навітаннєшні важливість конференції, вказав, що українські професійні та наукові товариства повинні брати участь у боротьбі з наркотиками. Він також звернувся до молодіжних організацій, щоб вони виступили з ініціативою створення комісії, яка з'ясує, як можна зупинити поширення наркотиків. Конференція закінчилася бенкетом у неділю по полудні, а в її мистецькій частині візьмуть участь артисти українсько-американського мистецького світу. Далішні інформації про Конвенцію, визначних гостей і промовців та ін. будуть проголошені незалежно. Інші інформації можна дістати від місцевої української чинників Республіканської Парції.

Конференція закінчилась бенкетом у неділю по полудні, а в її мистецькій частині візьмуть участь артисти українсько-американського мистецького світу. Далішні інформації про Конвенцію, визначних гостей і промовців та ін. будуть проголошені незалежно. Інші інформації можна дістати від місцевої української чинників Республіканської Парції.

М. Д.

МІЖНАРОДНІ ФУТБОЛЬНІ ЗАГАННЯ

У середу, 24-го травня ц. р. відбулися на площі Фарчер Гров в Юніон, Н. Дж. Міжнародні футбольні загани: „Чорноморська Січ" з Ньюарку проти „Т.У.С. Зеленагер Ф.К." з Західної Німеччини. Початок о год. 8-ій веч. Можна це зголошувати до спортивного школи „У.С.С.В." до кінця травня ц.р.: Ukrainian Steth Sports School, 680 Sanford Avenue, Newark, N.J., 07106.

ВІСТІ З ТОРОНТА

Журналістична Стипендія. Управа Співки Української Журналістичної Канади, на засіданні Управи, 28-го лютого ц. р. ухвалила й проголосила конкурс на стипендію журналістики в Канаді, на рік 1972-73 у висоті 500 доларів. Подання враз з відповідними інформаційми про кандидатів, як кандидатуку те рекомендації українських церковних чи світських організацій, надіслати найдальше до 1-го липня ц. р. на адресу СУЖА, 140 Батурстр. Торонто 2 Б. Онтаріо.

Великодні Святя в Торонті. Перелічені храми Божі під час страстного тижня та Пощадниць і Христового Воскресіння підкреслили тверду віру наших громадян і цілої спільноти, у воскресіння української правди. У катедральних церквах православної і католицької вранчисті Служби Божі відправляли Високопресвітері Владики, та передавали свої святоточні слова. Численна участя у Богослужбах нашої молоді, а опісля виведення ними традиційних гагілок, були в розрадою нашої спільноти. На українських радіопрограмах дунала пісня Христового Воскресіння та побажання і привіт наших Владик представників установ, організацій, товариств. У Томіну неділю майже в усіх парохіях і народних домах відбувалися многалюді стільні святчєні з відповідними святоточними програмами, молодіжними організаціями, рідних шкіль, хорів і гагілок.

Шіришє сходяни Об'єднання УН. Об'єднання Українських Педагогів Торонта влаштувало, 28-го квітня ц. р. шіришє сходяни свого членства з відвідомого програмою і часом. Сходяни відкрили і ними проводив голова ОУП — В. Дідок Оксана Соколук висвітлювала фото-проект Страстей Христових в Оберамербау в Баварії з коментарем-історією зачатку вання шіришє сходяни в Україні з Кавецькими сепаратистами і т.п. Однак Управа під проводом голови інж. Б. Максимца виявлялась із своїх завдань, за що загальні збори внесли рішення.

Шієні і п' творець. Під таким кличем відбувся 30-го квітня ц. р. в Українському Домі вечері пісень Богдана Весоловського. Багато учасників цього вечора, а зокрема любитель легкого жанру мали нагоду послухати мелодійно-настрійних пісень композитора В. Весоловського, який нещодавно помер, залишаючи рідні українські райошескі композитори. Виконавцями цього вечора були: Тамара Елдер — контра-альто, Софія Рогозюк — меццо-сопрано, Антій Дербіш — баритон, Павло Рудко — тенор, тріо „Троянда", Квартет „Верховина", оркестра Зази. Монтжж приготував Левко Гусин з Монреалу. Координатором програми був В. Доганюк. Дочід з вечора призначено на Шевченківську. Фундацію при КУК, як символічний пам'ятник заслуженому українському композиторові.

Ювілейний бенкет. З приводу 40-річчя Українського Визвольного Фонду, відбувся 22-го квітня ц. р. в Готелі Парк Пляза святочний бенкет з участю понад 250 осіб. Між учасниками прийшли гості з: Монреалу, Оттави, Судабури, Віндзору, Гамілтону, Ст. Катерінє, Дітроїту і інших. Головним промовцем був ред. Олег Штуль-Жданович з Парижу, голова П.Зом із членами централних органів. По ділових звітках, перенесених дискусій, уделено абсолютної та вслушаний двох доповідей: д-ра Б. Стебельського і м-р Ю. Шинки, обрано нові керівні органи ЛВУ і ОЖ ЛВУ, Іх і надалі очолює д-р Р. Малащук, ОЖ ЛВУ М. Солоника. До обох Управ увійшло поважне число молодих людей. На закінчення першого дня нарад, 22-го квітня у великій залі Українського Дому відбувся бенкет ЛВУ, в якому взяло участь понад 400 осіб. Молитву провів о. М. Стефанів, а програмою керував адвокат Б. Жаровський. Слово з нагоди Конференції вилосив д-р Р. Малащук. З привітаннями виступали: рад. В. Бойчук, заступав посадикука Торонта, Д. Степаняк — від Централі ОЖ ОЧСУ, В. Марзур — голова УНП і ОЧСУ, м-р Т. Вуйняк — Головою Управа СУМ, Головою промову вилосив Пол Герлер, міністер федерально го уряду і голова нової суспільно-політичної організації „Екшен Канада". З писемних привітань відчитано від:

Верховного Архископа па Кардинала Кир Йосифа, Мітрополита Максимє, голоши Проводу ОУН і АБН, Ярослава Стєцька, та телеграму від лідера опозиції в Оттавському Парламенті Р. Стєньї. Понад 70 інших прилтань, а між ними і УНС будуть надруковані у пресі, а опісля у Конференційному збірнику.

Загальні збори КУК. 21-го квітня ц. р. о год. 8 веч. у приміщенні Українського Народного Дому при вул. Піпінкат, відбулися чергові очні загальні збори Відділу КУК. Понад 60 учасників, представників складових організацій (28-ох) були учасниками загальних зборів. Зборами проводила Президія: В. Дідок — голова, інж. О. Курєє — заступник, П. Харидчак і І. Курмає — секретари. По звітах уступуючої Управи, дискусій, уделено абсолютнійно, одностайно обрано нову Управу очолену топереднім головою інж. Б. Максимцем і секретарем д-ром В. Мужем. У складі Управи КУК, шораз більше і активнішу роль відіграють наші молоді професійністи, бізнесмени, студенти. У минулому каденції Управа Відділу КУК мала доволі різних проблем, а одна із важливіших, це відідавши Косієтіна, під час яких поліція погубувала багато учасників, з приводу чого було заряджене пересудження багатьох свідків і винесення рішення. Важливою справою був також і Конгрес КУК, відвідний прем'єра Канади Труда Совєтського Союзу і невдачного виступу порівняння арештованих в Україні з Кавецькими сепаратистами і т.п. Однак Управа під проводом голови інж. Б. Максимца виявлялась із своїх завдань, за що загальні збори внесли рішення.

Шієні і п' творець. Під таким кличем відбувся 30-го квітня ц. р. в Українському Домі вечері пісень Богдана Весоловського. Багато учасників цього вечора, а зокрема любитель легкого жанру мали нагоду послухати мелодійно-настрійних пісень композитора В. Весоловського, який нещодавно помер, залишаючи рідні українські райошескі композитори. Виконавцями цього вечора були: Тамара Елдер — контра-альто, Софія Рогозюк — меццо-сопрано, Антій Дербіш — баритон, Павло Рудко — тенор, тріо „Троянда", Квартет „Верховина", оркестра Зази. Монтжж приготував Левко Гусин з Монреалу. Координатором програми був В. Доганюк. Дочід з вечора призначено на Шевченківську. Фундацію при КУК, як символічний пам'ятник заслуженому українському композиторові.

Ювілейний бенкет. З приводу 40-річчя Українського Визвольного Фонду, відбувся 22-го квітня ц. р. в Готелі Парк Пляза святочний бенкет з участю понад 250 осіб. Між учасниками прийшли гості з: Монреалу, Оттави, Судабури, Віндзору, Гамілтону, Ст. Катерінє, Дітроїту і інших. Головним промовцем був ред. Олег Штуль-Жданович з Парижу, голова П.Зом із членами централних органів. По ділових звітках, перенесених дискусій, уделено абсолютної та вслушаний двох доповідей: д-ра Б. Стебельського і м-р Ю. Шинки, обрано нові керівні органи ЛВУ і ОЖ ЛВУ, Іх і надалі очолює д-р Р. Малащук, ОЖ ЛВУ М. Солоника. До обох Управ увійшло поважне число молодих людей. На закінчення першого дня нарад, 22-го квітня у великій залі Українського Дому відбувся бенкет ЛВУ, в якому взяло участь понад 400 осіб. Молитву провів о. М. Стефанів, а програмою керував адвокат Б. Жаровський. Слово з нагоди Конференції вилосив д-р Р. Малащук. З привітаннями виступали: рад. В. Бойчук, заступав посадикука Торонта, Д. Степаняк — від Централі ОЖ ОЧСУ, В. Марзур — голова УНП і ОЧСУ, м-р Т. Вуйняк — Головою Управа СУМ, Головою промову вилосив Пол Герлер, міністер федерально го уряду і голова нової суспільно-політичної організації „Екшен Канада". З писемних привітань відчитано від:

Дівочий хор „Весівка". Дівочий хор „Весівка" вибирається у дорогу до Америки, та за спонсорством чоловічого хору „Прометей" у Філадельфії, влаштував 21-го травня в Кук Джуньюор Гайскул у Філадельфії свій черговий концерт. Дівочий хор „Весівка" під проводом К. Зорич-Кондрацької, та при фортеп'яновій супроводі З. Кушнеті, став одним із кращих наших молодечих хорів, та наповнегливою працею здобував признание і успіхи.

ХІІ Крайова Конференція ЛВУ. 22 і 23-го квітня ц. р. відбулася в Торонті 12-та з черги Конференція найчисленнішої організації в Канаді, ЛВУ, якою завершено 23-літнє її існування. 131 гололів делегатів заступали 65 Відділів ЛВУ і ОЖ ЛВУ разом із членами централних органів. По ділових звітках, перенесених дискусій, уделено абсолютної та вслушаний двох доповідей: д-ра Б. Стебельського і м-р Ю. Шинки, обрано нові керівні органи ЛВУ і ОЖ ЛВУ, Іх і надалі очолює д-р Р. Малащук, ОЖ ЛВУ М. Солоника. До обох Управ увійшло поважне число молодих людей. На закінчення першого дня нарад, 22-го квітня у великій залі Українського Дому відбувся бенкет ЛВУ, в якому взяло участь понад 400 осіб. Молитву провів о. М. Стефанів, а програмою керував адвокат Б. Жаровський. Слово з нагоди Конференції вилосив д-р Р. Малащук. З привітаннями виступали: рад. В. Бойчук, заступав посадикука Торонта, Д. Степаняк — від Централі ОЖ ОЧСУ, В. Марзур — голова УНП і ОЧСУ, м-р Т. Вуйняк — Головою Управа СУМ, Головою промову вилосив Пол Герлер, міністер федерально го уряду і голова нової суспільно-політичної організації „Екшен Канада". З писемних привітань відчитано від:

Музичний Вечір. Старанієм Ветківського Комітету при Музичному Інституті ім. М. Лисєнка, відбувся 2-го квітня ц. р. у залі парафії Са. Покрови музичний вечір, відідо якого було призначено фонд на закуплення інструментів, потрібних для доповнення струнної оркестри і створення нової — симфонічної. Програмою вечора проводив м-р Б. Голієвський. Під час вечірні розіграно: картинку образотворчого мистецтва ЗСА Т. Трохименка, керамічні вироби І. Шумської, Мороз, писанки П. Клим. У програмі вечора брали участь: струнна оркестра Інституту під проводом проф. І. Ковалева, Маркіяна Дублянця-Гузєра — сопрано, сольо у супроводі оркестри Орес Ковалєв — соліст-скрипаль, Марія Барабан — арфа, При фортеп'яні — Зєнаон Лавріншій і Роман Познаєвський. Власні поезії читав проф. Д. Струк. Велика зала церкви св. Покрови була переповнена старшими і молодими, Ідея ствернення нової симфонічної оркестри заступоване на нову підтримку нашої громади.

Наукова Сєсія. Управа Канадського Наукового Товариства ім. Шевченка, вже за шіришим звичаєм влаштувала свого патрона Т. Шевченка прилюдно наукового сєсію, яка відбулася 19-го березня ц. р. в приміщенні залі церкви Святомиколаївської парафії. Сєсію відкрив голова проф. д-р Е. Вертіпорох, та в слові вказав на неваришність ідей Т. Шевченка, подав в загальному огляді річної діяльності, та поінформував про плани і підготу до віддання 100-річчя НТПШ, яке припадає у 1973 р. Доповідь в.т. „До проблеми Шевченкового світовляго" вилосив проф. д-р Богдан Романєвчук. Наукова Сєсія закінчила ввєраження з праці і діяльності під доглядомі промовою науковця і громадянина проф. д-ра Е. Вертіпороха.

Ректор УВУ проф. Янів у Сан Франсіско

Приїзд ректора УВУ проф. Янів до нашої громади 27-го квітня ц. р. був пов'язаний з 50-ю річницею цього університету. Як і всі українські громади так і наша, свідомі ваги і значення однієї з найбільш високої наукової установи у вільному світі, що стоїть на сторожі плєккання і продовження дисциплін українознавства, однієке заборони оборони і правди української науки. Відповідно до згаданих критерієв основно приготувилєся. Бюлетєнь Від. УККА на перелюдні приїзд широко уіформувувє громадянство про ціль і завдання приїзд ректора. Обидва парохіє з церковних амвон апелювали до парохіє і у висліді цієї наполегливої дії, жертвенності нашого громадянства була невзначайка. Коли взяти під увагу кількість громадян, які об'єднуєтьєся біля наших церков, а їх число не перевищує сотні, з поважних відсотком пенсіонерів, і зібрано жертву в сумі \$2.500, то це вже незаперечний доказ любові, пішани, уваги і домлєня ваги і значєніє до установи, яку репрезентувєв ректор Янів, всьєго українського громадянства.

Від. УККА, який організував про зустріч, намагавєя упріємити кожну хвилину побуту дорогих гостей. Пішємо в плєральной формі.

Товариство Прихильників УНР у Фінкісі відбуло річні збори

5-го березня ц. р. в залі української православної парафії відбулися річні загальні збори Т-ва Прихильників Української Народної Республіки.

Перед зборами пані з Т-ва причували кавою і солодким усік, хто був в цей день присутній на Службі Божій в церкві.

Збори — започаткував молитвою о. А. Лисєвський, а відкрив голова Т-ва п. полк. А. Генсуровський, підкрєлюючи при цьому, що є перші річні загальні збори нашого молодого Т-ва заснованого 18-го червня 1971 року. Потім вбрано Президія: голова зборів — настоятель парафії о. А. Лисєвський, секретар М. Петренко.

Звіт з діяльності Управи склав голова Т-ва А. Генсуровський, дякуючи всім члєтам уступуючої Управи за їхню жертвенну працю та заактивну участь до цієї більшої активної участя з праці Т-ва.

Звітнув також голова Рєвізійної комісії майор К. Дзєпель. Рєвізійна комісія виявляла, що всі записи у кавої книзі Т-ва — згідні з церковними та розходовими документами і є у зєрзовому порядку. Діяльність Управи Т-ва у звітному році була добра.

Зі звітів голови Т-ва та Рєвізійної комісії присутні довідались, що Т-во за колютій час свого існування, ю не цілєх 9 місяців, — зібрало Национального Датку та члєнських вкладок 220 дол., з яких 200 дол. перєстєло до централі в Нью Йорку на Фонд УНРади. При інастованні Т-ва налічуєвалось 7 члєнів платників Национального Датку, а на сьогодні Т-во має вже 26 осіб платників — це треба вважати за успіх роботи Управи Т-ва, яка потрапила за короткий тєс в такій малій українськой громаді об'єднати навколє великої ідеї УНР ідейних людєй, які вклада і свої малєнькі цєголєи у вилосильну українську політику — Национального Датку УНРРєспубліки, в якого мета — це відновлення Української Дємократічної Народної Рєспубліки.

Загальні збори вислєдили уступуючий Управі, за енергією і безсєрєсню працю подяку і похвалу.

Загальні річні збори вилєвали керівні органи Т-ва: плк. А. Генсуровський — голова, хорунжий М. Бурда, інж. І. Литвинєнко, п. М. Петренко та п. В. Левнічкін — члєни Управи. До Рєвізійної комісії вбрано: майор К. Дзєпель, п. С. Сєдлєвєк та п. Т. Гарічак.

бо ректора супровожала його дружина Софія. Вони відвідали Стенфордський університет і його бібліотеки, Санта Клара університет і Каліфорнійський університет в Берклі, один із найбільш в Калифорнії. Їм асистували викладачі заградних університетів і кожний з них інформував про працю своїх університетів. Така поїздка і порівняльна аналіз праці поодиноких університетів напевно стане ректорові поштовхом для нових думок і позитивних іноваций в його адміністративній діяльності УВУ. Крім цього вони були особистими гостями обох парохієв і інших родич. Короткий їхній побут дав їм теж можливість хоч частинно побачити красу Калифорнії.

28-го квітня ректор доповідав на тему „Соціологічна аналіз творчости Ігора Калінічя на підставі „захляпєдних" поезій автора". Його глибока аналіз, емоційний стиль повний поетичного патосу так зворушили почуваннями привітних, що майже всі вони замовили поезії Калінічя. На другий день в суботу Від. УККА влаштував бенкет на честь гостей. Під час бенкету ректор вилосив другу доповідь про історію УВУ. Опікувавєся гєстями і їх представляв м-р О. Кладко, голова Відділу.

постачували кавою і солодким усік, хто був в цей день присутній на Службі Божій в церкві.

Збори — започаткував молитвою о. А. Лисєвський, а відкрив голова Т-ва п. полк. А. Генсуровський, підкрєлюючи при цьому, що є перші річні загальні збори нашого молодого Т-ва заснованого 18-го червня 1971 року. Потім вбрано Президія: голова зборів — настоятель парафії о. А. Лисєвський, секретар М. Петренко.

Звіт з діяльності Управи склав голова Т-ва А. Генсуровський, дякуючи всім члєтам уступуючої Управи за їхню жертвенну працю та заактивну участь до цієї більшої активної участя з праці Т-ва.

Звітнув також голова Рєвізійної комісії майор К. Дзєпель. Рєвізійна комісія виявляла, що всі записи у кавої книзі Т-ва — згідні з церковними та розходовими документами і є у зєрзовому порядку. Діяльність Управи Т-ва у звітному році була добра.

Зі звітів голови Т-ва та Рєвізійної комісії присутні довідались, що Т-во за колютій час свого існування, ю не цілєх 9 місяців, — зібрало Национального Датку та члєнських вкладок 220 дол., з яких 200 дол. перєстєло до централі в Нью Йорку на Фонд УНРади. При інастованні Т-ва налічуєвалось 7 члєнів платників Национального Датку, а на сьогодні Т-во має вже 26 осіб платників — це треба вважати за успіх роботи Управи Т-ва, яка потрапила за короткий тєс в такій малій українськой громаді об'єднати навколє великої ідеї УНР ідейних людєй, які вклада і свої малєнькі цєголєи у вилосильну українську політику — Национального Датку УНРРєспубліки, в якого мета — це відновлення Української Дємократічної Народної Рєспубліки.

Загальні збори вислєдили уступуючий Управі, за енергією і безсєрєсню працю подяку і похвалу.

Загальні річні збори вилєвали керівні органи Т-ва: плк. А. Генсуровський — голова, хорунжий М. Бурда, інж. І. Литвинєнко, п. М. Петренко та п. В. Левнічкін — члєни Управи. До Рєвізійної комісії вбрано: майор К. Дзєпель, п. С. Сєдлєвєк та п. Т. Гарічак.

На цьому зборі закрито.

</

НЕЗАБУТНИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

Часто на сторінках нашої преси порушуються проблеми, пов'язані з нашими дітьми й молоддю. Факт, що ми батьки глибоко стурбовані майбутнім своїх дітей в обставинах, в яких нам доводиться їх виконувати. Нашими намаганнями хочемо у тому чужому морі щоденного оточення зберегти в нашій дитині те, що нам найдорожче, те, що ми привезли з рідної землі. Ми стараємося щепити в душі її серця наших дітей болячою частиною своїх національних почувань, своїх історичних і культурних надбав і гордоців. Доказом наших старань є суботні Школи Українознавства, які працюють з великим зусиллям батьків і вчителів по всіх місцях нашого поселення. Ми батьки підтримуємо ці школи морально й матеріально. Допомогаємо в домашніх завданнях, зводимо „бій“ за ці суботи. Деякі з нас ще даліше „ходять до школи“, хоч давно покинули своє навчання. А все тому, що розуміємо, що кілька годин навчання на тиждень, аж ніяк не може дати учневі того знання, чого нас навчали роками на рідних землях у Рідних Школах. Є такі, що махнувши рукою здають „позиції“ у тому двобою, але є „нескорені“ і серед батьків і вчителів, які своєю наполегливістю допомагають своїм дітям завершити своє навчання українознавства — матурами.

Літературний вечір, якому хочу присвятити кілька слів в якраз доказом, що ті всі зусилля однак платять сторицею. 23-го квітня 1972 р. на запрошення Комітету співробітників Видавництва Українського Енциклопедії загодили до Рочестера учні Школи Українознавства ім. Леси Українки в Сиракюзі за своїм довготривалим і неструдоженню до ректорки мгр Марією Логазою. Цей літературний вечір, присвячений творчості сучасних поетів в Україні, залишив незабутній споминок присутніх. Молоді свічі українського слова своєю постановою і виконанням програми, доказали, що „наша дума, наша пісня не вмре не загине“, як наш геній Тарас Шевченко пророкував більш як сторіччя тому.

Програма вечора була опрацьована на високому мистецькому рівні, й тому заслужувала на щире признання. Відкривався куртина, на почесному місці — столику скромний портрет Алли Горської, прикрашений каліновою, а збоку свічки — трийця, різьблений з дерева, пам'ятка ХУІІІ століття, передана недавно з України. За довгим столом учні — виконавці у вишніх близкоках і сорочках. Програму відкривав директорка школи мгр М. Логазя. Коротко та ядро „з'ясував“ теперішній поділ на рідних землях, про долю Алли Горської і всіх тих „шестидесятників“ нескорених мистців слова й культури, що мають відвагу й силу протиставитись ворогові у винищуваних українського духа. І тут нагадуються слова Тараса Шевченка: „Не скус душі живої і слова живого“. По відкритті мгр М. Логазя передає ведення програми самим учням. Точки чергуються пlynво. Слово про Аллу Горську виголошує Ірина Черніга, уч. 9-ої кл. Далше йде доповідь Оксани Сенік, уч. 12-ої кл. Сучасні поети мистці України. Не може промовчати свого вислову захоплення й подиву до тієї молоденької учениці, уродженки чужини, яка своєю чистою літературною, милозвучною мовою читала свою доповідь переплітаючи її віршами, рецитуючи їх з відчуттям і любов'ю. Доводилося переплітатися віршами і піснями в супроводі гітари учениці 12-ої класи Лідії Войтович. „Кисе мій“ слова Д. Луценка, муз. І. Шамо, пісня линула до нашої золотавої столиці, про яку ті молоді учні знають тільки зі сторінок історії, що вивчають в Школі Українознавства. Доповіда „Поетеса Ліна Костенко“ сказав Ігор Федорович, 10 кл. Вірші Л. Костенко „Доля“ — Ліда Косак 10 кл. Пісня „Ми підем де трави похилі“ —

сл. А. Малишка, муз. П. Майбороди. Три вірші Л. Костенко: „Тиха щедрість“, „Андрій Середицький“, „Естафета“ — І. Михайлів 9 кл. „Я прощаюся з рідним краєм“ — О. Мазурок 8 кл. „Білі каштани“ — сл. А. Малишка, муз. Майбороди співають молоденькі голоси, хоч не професійні, а чисті, щирі й переконливі. Публіка спонтанними оплесками нагороджує молодих артистів рідного слова. Однак програма мусить продовжуватись, бо їх жде поворотна дорога домі, а завтра школа. Доповіда „Поет Василь Стус“ — Юрій Богатюк 10 кл. Тут вилгено два вірші В. Стуса „О журналіст-тополе“ Андрій Богатюк 7 кл. „Сто років як скончала Січ“ — Борис Гудзяк 7 кл. Ці два наймолодші рецитатори ще дитячими голосами сильно і з відчуттям відтворюють те могутнє слово поета „Раби зростають до синів своєї України-матері!“ „Тихо над рікою“ сл. С. Черкасенка, муз. Ватюка. Доповіда „Поет Ігор Калинець“ — Ліда Войтович 12 кл. і збірна деклямація того ж поета „Тремось над цим однією хресною дорогою“ виконують: Л. Косак, І. Федорович, І. Черніга, А. Войтович, О. Сенік, Ю. Богатюк, М. Кашмар, І. Михайлів, С. Годжак, А. Середицький, Вірші Л. Калиниці „Містечко“ О. Рудька 9 кл. „Виростеш ти, сину“ сл. В. Симоненка, муз. А. Пашкевича „Можеш вибрати друзів і дружину, вибрати не можна тільки Батьківщину“ витискають слівозу з очей слухачів. Доповіда „Василь Симоненко“ — А. Войтович 12 кл. і вірші того ж поета „Ти знаєш, що ти людина“ — Л. Жовніренко 8 кл. „Зелені“ — Г. Миколашкін 10 кл. „Чому він зловий? З якої речі? Чому він краде пішов слово?“ А далше „Доказів мало? Доказом будуть лантухи вкрадених вір і надій“ — лунають голосом молоді учениці могутні слова поета. Вірш „Лебеді, материнства“ — М. Кашмар 9 кл. „Можна все на світі вибрати сину, вибрати не можна тільки Батьківщину“ летять зі слів поета, як пригада, як довір до наших молодих і старших слухачів. Ще один вірш Симоненка „Український Лев“ — С. Годжак 9 кл. і ми, стежачи за програмою бачимо, що вона вже добігає кінця. Пісня „Як не любить Тебе“ сл. Д. Луценка, муз. І. Шамо і наші молоді артисти встають і починають „Не пора не пора“, до яких приєднуються з початку тихі зворушені голоси публіки, а згодом сильним і гримким „Ми поклажемо, щоб славу й волю і честь Рідній Країні здобути Тобі!“ закінчується цей насправді незабутній літературний вечір. Не було на залі людини, в якій не було б сліз зворушення на очах. Найкраще висловив своє признання молодим виконавцям і їхній директорці мгр М. Логазі присутній старий емігрант, що молодим хлопцем приїхав до Америки: „Я плакав зі зворушення. Ще ніколи жадна імпреза не залишила в моїй душі і серці такого сильного враження, а пробував я на багатьох“. Думаю, що цими словами він висловив думки усіх присутніх.

Як виявляється і признання д-р С. Чорний, директор Школи Українознавства в товаристві двох учениць вручив китця трияд від Управи Гуртка Батьків мгр Логазі. Ще довго приїждів не роздоділася домі. Кожний бо хоч одним словом, хоч мовчазним жестом руки зі сльозою в очах хотів висловити подяку в першу чергу мгр М. Логазі, проф. Надії Сенік та їхнім учням за той корм душі, за іскорку надії, що наші діти такі не розгубляться в чужому морі оточення. Під впливом і повним посвятив керівництвом виростуть на вірних синів і дочок свого поноголеного народу.

Ці учні також викладають свою цеголку в будівлю майбутності, хоч ім далеко, але не менше дорогою Батьківщини. Водночас своїм вступом несуть моральну підтримку тим нескореним, що караються до тюрма і зас-

Українська Кредитова Спілка в Рочестері на порозі свого 20-річчя

З почуттям вдоволення й гордості відкривав голова, адв. В. Андрушич, 19-ті річні загальні збори Української Кредитової Спілки в Рочестері, що відбулися 5-го лютого 1972 р., відзначаючи при цьому постійний зріст цієї громадської фінансової установи та її велику й корисну працю, яку вона виконує для добра своїх членів. Цей зріст яскраво виявився на тлі річного звіту з попередніх загальних зборів, відчитаного секретарем Спілки по-ом Шутером. Звіт з праці дирекції за діловий 1971 р. в загальному аспекті на тлі економічної політики американського уряду, виголосив інж. К. Гуран заступник голови, а подрібний огляд діяльності та стану Спілки, представлений на порівняльних таблицях, доповнив з'ясуванями п. В. Гавриляк, управитель і головний касир Спілки та член Головної Управи ТУК. Його звіт щухавало ствердження, що фінансовий стан Спілки є добрий, а її розвиток треба зацікавувати членам, які розуміють велике значення кооперативної ідеї в житті громади. В цьому ж дусі висловився і контролер з рачунів федерального уряду п. В. Гнатів, висловлюючи дирекції признання за зміло ведення господарку та за досягнення, які вона здобула своєю відданістю кооперативній ідеї.

Спілку засновано в 1953 р. Від цього часу, за словами управителя п. Гавриляка, вона виросла на 2 і 1/2 мільйону установ. Звітний рік без уваги на особливі економічні обставини в житті країни, позначився знову успіхами, які є підставою духовного підйому на праці та мають вплив на даліший розвиток Спілки. Дирекція працювала, в складі: адв. В. Андрушич голова, інж. Кондрат Гуран заступник голови, Р. Шутер секретар, В. Гавриляк гол. касир і управитель, мгр В. Біловус 1-й заст. касира, інж. В. Дельєвич 2-ий заст. касира, Любомир Білик 3-ий заступник, Сіна Михайло Олексин Іван член дирекції. У своїй праці дирекція мусила стежити за фінансовою політикою уряду та за проблемами гощачів, подорожнього життя, створенням інфляцією і відповіду до цього провадити свою господарку. У висліді цього дирекція уважала за відповідне перевести знижку відсоткової стопи на мергедже з 7 і 1/2 на 7%, а далше на малі незабезпечені позички з 12% на 10%. Ці знижки не мали, однак, впливу на процентову ставку за вложені ошадності, яка в звітному році висносила 5.25% та все це є вища як у приватних банках. У звітному році оборотові фонди Спілки в порівнянні з попереднім роком збільшилися на 408.905 дол. (19.95%) і становили 2.459.008 дол. Опадно сті зросли на 378.897 дол. (20.16%) і становили 2.257.157 дол. а позички збільшилися на 503.206 дол. (33.81%) і становили 1.991.440 дол. Коли йдеться про відношення позик до оборотових фондів, то вони становили 80.99%, а у відношенні до вкладів 88.19%. На 31-ше грудня 1971 р. стан і рід позик представлявся так: консумційні — 735.207 дол., мергеджеві — 1.151.373 дол., на підклад-

ЗАСЛУЖЕНА ГРОМАДЯНКА

Не для більш чи менш заслуженої хвалби, чи признання, але саме для підкреслення з одного боку навантаження громадськими повинностями одним-однією особою, готовою до громадської праці, а з другого боку, щоб показати скільки громадського добра може придбати кожен з нас, хочемо в цій статті описати шлях однієї працюючої людини й біляни її ще далеко не завершеної праці. Для аскрастві прикладу йде тут про жінку, дружину і матір, яка до того багату своїх років мусила ще заробляти для доповнення родинного бюджету, бо заробити її мужа, українського журналіста, згідно з професійною традицією, не вистачало на хліб-сіль та освіту дітей.

До війни та прибути до Америки нової, стотисячної української імміграції, громадянка, про яку мова, працювала в різних ділянках тодішнього, не надто розвиненого, громадського життя, з виразним пріоритетом журналістично-інформаційної та братсько-союзної праці.

На полі інформаційно-журналістичної праці вона була невідмінною пресою референткою протягом чотирнадцяти років Окружної Ради СУА в Нью Йорку; в роках перед війною редагувала Жіночу Сторінку Українського Золотого Хреста в організації Державного Визволення України „Націоналісти“ й писала статті про жіночу працю до щоденника „Нового Життя“. Зацікавлення журналістикою завело її до членства в Союзі Українських Журналістів Америки та до гуртка жіночих журналісток в СФУЖО.

На полі союзного життя громадянка була секретаркою та заступницею голови декількох конвенцій Українського Народного Союзу, виконувала різні обов'язки в своєму Відділі УНСоюзу та в Окружному Комітеті Відділу УНСоюзу великого Нью Йорку й в різних союзних комісіях і часто дописувала до „Свободи“ про союзові справи, а зокрема про боротьбу за жіночтв членів УНСоюзу та про потребу всеого жіночтва забезпечитись та стати членками цієї великої організації. Але між всіми дим більш чи менш важливими й почесними поставами найважливішим й найбільш спектакуларним є певних тридцять років секретарювання й фактичного керівництва одного Відділу УНСоюзу, який вона зайняла в ранні 1942 р. й пост, якого віддала в молодості, як слід би сказати в наймолодші, бо студентські руки іншої активної жінки в 1972 р. На цьому пості вона добила успіху, який тільки винятковим громадським діячем припадає в уділ і діявши, це „по найважливіше, а саме членство Відділу на рівно 1.000 відсотків. Очолила Відділ з 28-ма дорослими й двома молодечими членами, а передала його своїй наступниці з рівним числом 300 членів! Тоді чи можна дивуватися, що наша громадянка була 12 років головою радного УНСоюзу. Тепер вона вже не займає цього посту,

Марія Демидук-Чужман

бо не бажала більше кидуватися, але зате була обрана почесною членкою Головного Уряду УНС.

За загальною громадською праці слід подати й секретарювання в Об'єднаній Комітеті Українських Організацій Метрополітального Нью Йорку, який виконує функцію Відділу УККА на всю тугешню метрополі, секретарювання у Відділі СУА, діяльність в Окружній Раді СУА і в інших установах.

Після другої війни ряд років, від часу, коли до цього краю почала прибувати нова імміграція, вона присвятила найбільше праці організуванню Переселенного Осередка в Нью Йорку, який очолювала ввесь час переосередкову акцію. Збирала гроші, одержу й висилала їх до таборів, до Німеччини й Австрії у найбільш тісній співпраці з ЗУАДК. Допомогла рядові українських іммігрантських родин, знайти мешкання й працю та на постійно поселитися у Нью Йорку.

Каже відома українська прислівка, що „одна в полі не воля“. Наша громадянка працювала для своєї громади не сама. Мала щастя знати на своєму життєвому шляху таких, як вона сама, відданих громадських діячів, які зуміли гармонійно поділити свій час, сили й засоби поміж своєї родини у важкому розумінні і доміж ширшу родину — свою національну громаду. Може й тому її праця принесла такі визначні успіхи.

Уважливий читач обізнаний в громадських справах української спільноти в цьому краю, вже мабуть, відгадав про когось мова в цих рядках. Нічого нам далі збирати таємницю. Мова про заслужено громадянку паню Марію Демидук, колишню дружину відомого журналіста, правника і громадського діяча, покійного д-ра Семона Демидучука й теперішню дружину п. Чужмана, колишнього хорунжого Української Галицької Армії й активного учасника визвольних змагань, якому пощастило перейти добуток у трагічному Чотирохтичному Смерті. Він сам, новий подруг Марії, забрав ньюйоркській громаді заслужено, довголітній громадський робітничий й на прошення її в дорозі до віддаленого Торонто, ми осмілюємо її та її громадський труд поставити під приязню громадської цензури, й самий гукаючи: на все добре!

Я. П.

М. Белєй, секретар — Іванів В. члені: Боберський й Юрій, Манківський Карло, Карамушко В. Пропагандивно-Освітній комісія: М. Вознярський, А. Калиновський, проф. В. Пилипенко, Х. Долявак і Л. Білик. Головою Контрольної комісії став інж. К. Гуран, який зрегентував зі становища заступника голови, а секретарем мгр Я. Почапський. Далший склад Контрольної комісії становили: М. Озарук, І. Олексин і Л. Бах як члені. Богдан Венгльовський, 2-ий заступник голови, це молодий адвокат, випускник університету ім. Дж. Вашингтона у Вашингтоні Д.К., де студіював право, а по закінченні студій відбув 4-літню військову службу при летунстві, де вступив сотника працював як адвокат і суддя. Після звільнення адвокатських ієствія переніс до Рочестера, де працює по-своєму званні. При цьому уважав за відповідне включитися у роботу в УККА та в УКСп-

Ще про успіхи нашої молоді

Українська молодь талантами та витривалою працею не тільки в українській громаді, але й серед американського оточення. До таких належить молода студентка з Ілєантвіллі Сеньор Гайсклу в Ілєантвіллі, Н. Дж. — Галина Суцник.

Вступивши до цієї вищої наукової школи, Галина негайно включується в систему шкільних організацій. Бере активну участь в атлетичному дівочому клубі, є секретаркою мовного клубу, належить до шкільної оркестри, де вибирають її пратороцем. У школі, протягом трох років Галина була на листі найбільш здібних студентів „Мейджор Омор Студент“. За успіхи Галини Суцник надано титул „Секретарі фор Нешенал Омор Сосєсти“ на 1973 рік. Окрім цього вона була ученицею школи моделювання, яку закінчила з відзначенням. Грас з замилуванням на фортеп'яні, співає в хорі УПШеркн сав. Ампості Петра і Павла в Милвілі, Н. Дж., залюбки вишиває і шве. Вона — завжди посеред українського оточення. Її можна все зустріти з батьками як не на „Союзівці“ то на „Ольжичівці“ і в українському Вавід Бруку.

Галина закінчила з відзначенням школу українського занавства при УПШеркні в Милвілі, і тому не тільки гордиться, але й читає та пише поправно українською мовою.

Батьки Галини, Софія і Теодор Суцники, це відомі наші бізнесмени-підприємці що є співласниками оперного ресторану „Вейсайд Ілн“ в Вайнелесі, Н. Дж. Батько Теодор є відомий громадянин його активної громадсько-політичної діяльності, а крім цього прислачує багато часу своїй „першій громаді“ — УПШеркні в Милвілі.

Галина, її молодша сестра Марійка та батьки є членами УНС і всі належать до 347-го Відділу в Милвілі, де її батько Теодор Суцник є довготлітнім головою цього Відділу.

Галина Суцник

В Європі створено „Європейську групу“ молодих українських поетів

Лондон. — 3 кінцем липня 1972 р. планується провести перший з'їзд новоствореної „Європейської групи“ молодих українських поетів і поетів та письменників з Зах. Європи. Перша зустріч молодих поетів відбулася 4-5 квітня д. р. на Оселі „Франкополе“ в Бельгії. У зустрічі й нарадах взяли участь ішість представників із Англії, Бельгії та Франції. Речником „Європейської групи“ вибрали поета Романа Ваболова з Бельгії. Члена „Європейської групи“ активно виступають на сторінках журналу СУБ-у „Українська Дума“, що виходить у Лондоні, де вони мають свою „Літературну Сторінку“, дружуючи твори Ваболова, Юрія Коля, Любомира Гусєвського, Марусі Юрич, Ярослава Рутковського, Ярослава Василонка та ін. ШІУ „Широку голівним редактором“ „Літературної Сторінки“ став ішість представників із Англії, Бельгії та Франції. Речником „Європейської групи“ вибрали поета Романа Ваболова з Бельгії. Члена „Європейської групи“ активно в-

Фонд опрацювання і видання літературної спадщини Володимира Винниченка

Акція групи вчєних, що поставили собі за мету впорядкувати, опрацювати і по змосі видати найцінніше з великої літературної спадщини В. Винниченка, дуже стривожила охоронців сучасного комуністичного режиму в Україні. Іхня ківська преса („Літературна Україна“, „Радянське літературознавство“, „Український історичний журнал“), а також іхня агентура у вільному світі (наприклад, комуністичні ньюйоркські „Українські Вісті“), злбно наважували на акцію „ворожим антирадянським спектаклем“, „наклепницькою к а м панією проти Радянської України“, „лицемірними адвокатами“, а самого Винниченка — „буржуазним націоналістичним діячем, затігм ворогом радянської влади“.

Українське свідоє патріотичне громадянство у вільному світі на цей злобний вереск комуністичних пропагандистів активно відповіло і відповідас далі своїми пожертвами у фонд Винниченка. Подасмо оце десятиї список пожертв у фонд збереження, опрацювання і видання літературної спадщини Володимира Винниченка. Пожертви ці надійшли за останією парічка від таких організацій та окремих громадян:

Фундація ім. Шевченка в Канаді — 1000 дол., д-р Петро Кулиняк — 500 дол. (Попередній пожертва — 500 дол., разом — 1.000 дол.). Софія Гасвська — 500 дол. (в рахунок зголошеної 1000 дол.), д-р Василь Кіналь — 100 дол. (друга пожертва), Василь Кій — 100 дол. (друга пожертва), П. С. Пегуляк — 50 дол. (с. п. В. Шерє), Раїса та Григорій Костюк — 50 дол. (с. п. В. Шерє), інж. Зенон Салевич — 30 дол., д-р К. К. Паньківський — 25 дол. (с. п. В. Шерє), д-р Віталій Богданів — 25 дол. (с. п. В. Шерє), Леся і Петро Марченко — 25 дол. (с. п. В. Шерє), Антонів і Леонід Гусак — 25 дол. (с. п. В. Шерє), Леся

Теофор Костюк — 25 дол. (с. п. В. Шерє), Насарка Татарко (Ванжа) — 30 дол. (с. п. В. Шерє), д-р Мирон Зарничий — 25 дол., Микола Громицький — 25 дол., Григорій Козак — 25 дол., П. А. Плевако — 20 дол. (с. п. В. Шерє), Галина і Петро Добрянський — 20 дол. (с. п. В. Шерє), Марина і Юрій Зелєнський — 20 дол. (с. п. В. Шерє), Зіна і Микола Миськів — 20 дол. (с. п. В. Шерє), д-р Володимир Маїтича — 20 дол., Василь Біловус — 20 дол., проф. Іван і Варвара Вакало — 15 дол. (с. п. В. Шерє), інж. Петро Гурський — 15 дол., По 10 дол. — Марія Гош, Елизабета Селєцька (с. п. В. Шерє), Вадим Андрєєвський (с. п. В. Шерє), д-р Володимир Буєцький, д-р Іван Макаренчів, д-р Дмитро Каїтан, д-р Ярослав Панчук, Іван Пааленко, Олександр Скоп, В. Тромє, д-р Ярослав Восвідка, проф. Василь Гвоздецький, д-р Клемент Рогозницький, д-р Галина Проданко, Василь Полегенько, проф. Любо Марголіна, Петро Саржевець, д-р Є. Войнарський, Олена Карацька, По 5 дол. — К. Т. Турко, д-р Петро Шинкав, Микола Тарасюк, Володимир Митляничий, інж. Остап Рабабан, Іван Синьківський, Михайло Гродиський (с. п. Муза Йосифа), Остап Олександрівський, Михайло Гриньків, д-р Томас Воробець, М. Пилипчак, інж. В. Богачевський, Галина Плузівка-Білоус, Василь Колодак, Осип Бойчук — 2 дол.

Всі жертводавці в фонд Винниченка мають право відраховувати свої пожертви від податкових сум.

Чеки просимо віднасувати на:

The Ukrainian Academy (Fund Vynnychenko). Послати на адресу: The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S.A., Inc., 206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025.

3 ХРОНИКИ ЧИКАГО

Діагна Оселя над Равнелі... Діагна Оселя над Равнелі... Діагна Оселя над Равнелі... Діагна Оселя над Равнелі...

Український балетмайстер

Найбільша мрія мого життя, це передати на місцеву естраду вільного світу величчю і красу українського народного танку... Український балетмайстер... Український балетмайстер...

ВІДИШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ЛІСКА, довголітня членка ВІД. 112, Сестр. св. Марії в Парма, Огайо, померла 21 грудня 1971 року на 75-ому році життя... ВІДИШЛИ ВІД НАС... ВІДИШЛИ ВІД НАС...

У нашій книгарні можна набути:

- Д-р Михайло Данилюк: На медичні теми — Лікарський довідник... Д-р Михайло Данилюк: На медичні теми — Лікарський довідник... Д-р Михайло Данилюк: На медичні теми — Лікарський довідник...

Український Тенісовий Клуб

Український Тенісовий Клуб... Український Тенісовий Клуб... Український Тенісовий Клуб... Український Тенісовий Клуб...

В ОБОРОНІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

В Обороні Людських Прав в Україні, студенти закликають вислати листа до конгресменів і сенаторів. Подасмо, для прикладу, візрещ такого листа... В ОБОРОНІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ... В ОБОРОНІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ...

Тенісові корти

Будова тенісових кортів і перші тенісові змагання на оселі... Будова тенісових кортів і перші тенісові змагання на оселі... Будова тенісових кортів і перші тенісові змагання на оселі...

ВАСИЛЬ МАДАН, член УНЮ ВІД. 85 Б-ва св. Михаїла в Галлетон, Па., номер 17 с. Став членом УНС в 1918 р. Поширив у смутку 2 домки: Марію і Анну, 2 синів: Івану, Василю і Андрію. Похорон відбувся 21 січня 1972 р. на цвинтарі св. Михаїла в Галлетон, Па. Вічна Пова пам'ять! Вічна Пова пам'ять! Т. Пашко, секретар

Великдень у парафії св. Володимира й Ольги

Отці душпастирі парафії святих Володимира й Ольги в Чикаго благословляють свячене у Велику Суботу 8-го квітня 1972 р. (зліва): митрополітич радник о. Павло Джулинський, о. Маріян Бутринський і о. Іван А. Кротець.

Великі рокові празники — такі, як Різдво, Новий Рік, Богоявлення і Великдень — святкуються все дуже вродливо в нашій парафії, а вже особливо величаво випали цьогорічні великодні святкування.

Під час Великого Посту відправлялись у нас кожної середи і п'ятниці традиційні Літургії. Напередодні святих Дарів, а кожної п'ятниці були ще моляни за померлих — Сорокоусти. Шостий день Посту був призначений на духовні справи, що їх перервав о. В. Мельник ЧСВВ, знавчий дрогопівник із Браунів. У шостому тижні Посту відбулися також триденні духовні справи для молоді під проводом її духовного опікуна, о. Івана Кротеця, який вибрав дуже актуальні теми для доповідей та дискусій: потребу організованого християнства, проблему добра і зла, УКЦеркву, її обряди, традиції та помісності й патріархату. Молодь брала численну активну участь у цих днях оновлення. Учасники духовних справ вислали святкові побажання Його Блаженству Верховному Архидиєкопові.

У перші три дні Великого Тижня відправлялися вже встановлені Літургії Напередодні святих Дарів. У четвер увечері відслужено із православними братами Утрено Страстей із читанням двадцяти Євангелій.

Спільно з православними відправлено також інші богослужби Страстного Тижня.

У п'ятницю ввечері було вродливо виставлено Плащаницю. В суботу вранці відслужено Єрусалимську Утрено, що написана нагадує давні східні надгробні голосиня. О 4-й годині по полудні відбулося вродливо свячення пасок біля церкви. І, хоч у Велику П'ятницю була снігова буря, то в суботу було напрочуд гарно, соняшно й погідно, коли панотці П. Джулинський, М. Бутринський та І. Кротець у вишнених ризах під бадьорний спів „Христос воскрес“ благословили паски. Цю мальовничу картину вдруге відтворила американська телевізійна компанія НБС у вечірній передачі.

Врешті прийшов довгоочікуваний великодній ранок, і Божий люд, що шперть, наповнив церкву й подірявся співати свій дуже давній, а все таки вічно нову благовість, що Христос воскрес.

Завершенням Великого було спільне парафіальне свячене в Тьомну Неділю. Після вступних молитов та благословення страв промовив о. радчик П. Джулинський.

У ПОРТО РІКО ПОВБЛИЗУ САН ХУАНУ невеликий, приватний літак був змушений зробити аварійне приземлення. Двох пасажирів з Нью Джерзі врятували, а пілота розшукують, можливо він зтопився.

СОВЕТСЬКИМ ВІСЬКОВИМ МІНІСТЕР МАРШАЛ АНДРЕЙ ГРЕЧКО ВЕРНУВСЯ до Москви з подорожі до Сирії і Єгипту, який Совети почнуть зброю. У Дамаску і Каїро Гречко перерив наради з президентами й міністрами військових справ тих обох арабських держав які цілком залежні від Москви.

СПОРТ

„Чорноморська Січ“ чемпіоном „Мейджор Дивізіон“ Шейфер Ліги Нью Джерзі.

„Ч. Січ“ — Елізабет Айрші-Американс Ф. К. 2:1 (2:0).

Елізабет 14 травня. — Тією скромною, але найважливішою перемогою року „Ч. Січ“ гідно завершила свій футбольний сезон, здобувши звання чемпіона „Великої Десятки“ Шейфер Ліги Нью Джерзі, що є найвищою футбольною класою в цьому штеті.

Були це останні мистецькі змагання, якими „Ч. Січ“ заповнила останній переможний квадратик в календарі гор, 17-ою за порядком літньою перемогою, завдяки якій наші футболісти здобули 35:1 точок і 53:18 відношення воріт. Це вже 5-ий в історії „Ч. Січ“ чемпіонат, що його здобула і дружина, започаткувавши в сезоні — 1958-59 і, продовжуючи в різних лігах, у таких роках: 1960-61, 1966-67, 1970-71. Поза цим „Січівки“ здобули, трикратне звання першунів СВА-ЕТ-Схід і Чашу УНСОюзу. З цьогорічному важкому сезону, в якому наші футболісти рівночасно беруть участь з грах за аматорську Чашу ЗСА, Елізабетські ірландці були основними конкурентами „Ч. Січ“ за чемпіонат, який остаточно вирішили між собою. Попередня зустріч між обидвома дружинами закінчилася ремісним нічиєм 2:2.

Звітова зустріч проходила під легким дощем. „Ч. Січ“ домінувала в першій половині, в якій Михайло Фарміга в 18-ій і Петро Лич в 31-ій хвилинах, здобули ведення 2:0. Після перерви гра вирівнялася, особливо в останній частині, як зійшли — через контузії — з площі змагання. Л. Вільчак і П. Лич, внаслідок чого, ірландці провели рад небезпечних атак, одну з яких в 84-ій хвилині здійснили здобуттям свого точесного голя змагання. У цілому „Ч. Січ“, — не зважаючи на високу ставку і велику відповідальність, в такому роду змаганнях, — заслужовує на відзначення за гру, в якій наші футболісти пописувалися властивою собою швидкістю, кращою від господарів технікою та великим бажанням осягнути перемогу.

С. І.

Нові українські футбольні чемпіони: К. Гільгер, Петро Лісевич, Степан Касіяненко, Лев Вільчак, Ігор Паньків, Михайло Заремба, Іван Паливода, Володимир Каздоба, Петро Паливода, Любомир Лужняк, Михайло Фарміга, Володимир Ткач, Теодор Пономєв, Олег Фарміга, Володимир Леоніс. Менеджер і тренер Михайло Паливода, господар Григорій Паливода, секретар дружини Петро Смух. У наступну неділю „Ч. Січ“ має визначені змагання, півфінал сходу Американці за аматорську Чашу зі сильним футбольним клубом „Джермен-Гангеріанс С. К. Філадельфія, які мали б відбутися на площі Фармерс Гров у Ньюйон, Н. Дж. Показникі таблиці гор „Мейджор Дивізіон“ Шейфер Ліги Нью Джерзі 15-го травня 1972 року.

24-го травня о год. 8-ій вечора на площі Фармерс Гров у Ньюйон, Н. Дж., „Ч. Січ“ відбуде товариські футбольні змагання із Західно-Німецькою дружиною „ТУС“ Зеленагер, що прибуває в цьому тижні на турне до ЗСА.

О. Твардовський

СПОРТ У Детройті

Зимову спортивну діяльність УСТ Черник закінчив лещатарською прогулкою в гори північного Мічигену, внутрішньоклубовим шаховим турніром т. зв. бліцтурніром, а жіноча секція закінчила зимовий сезон участю в турнірі ГрітлейксВумен Інітейшнел Ранер-ав 1972, здобуваючи друге місце.

Новий рік 1972 Черник розпочав вибором нової управи в склад якій увійшли: голова — З. Бреден, заступники Р. Мазар і З. Готра, секретар У. Мазак, фін. реф. — А. Круський, спортовий реф. — І. Мельник і члени: Л. Кіналь, Л. Шашло, М. Заревич, Я. Присяжнюк.

Найбільше с діяльна ланочка копаного м'яча, яка цього року три дружини. Перша дружина розіграла перші змагання за першество Мічигенської Ліги проти Сатурніа вигравши 3:1. Дружина юніорів Черник розпочала весільний сезон програую до Алєн Парку з вислідом 6:0.

Table with 3 columns: гол, точок, воріт. Lists scores for various teams like Чорноморська Січ, Елізабет Айрші-Ам, etc.

Праця FEMALE

ГОСПОДИНЯ Платня за згодою. Опіка над одним дитиною у віці 2 років. Власна кімната, лавничка і TV. Tel.: "collect" 609 649-0420, 9 a.m. - 5 p.m. Mr. Eddie Gurvitz Польська родина. По 6:30 веч. тел 609 823-0101

Wildwood, N. J.

144 East Davis Avenue Home for all seasons, completely wall to wall carpeting, all panelled. Space to build 40 motels. 2 lots 40 by 100 each surround. 3 story home above ground pool. Sale or lease. Make offer 609-522-3547

Розшуки

МАРІЯ ЛАВРУК пошукує свого брата ДМИТРА ЯРЕМКО уродженого 1916 р. в Деревні, пов. Жовква, син Дмитра і Катерини. В 1939 р. був в польському війську у м. Львові. Хто знає би про його місце побуту, або він сам, прошу голоситися на адресу сестри — Марія Лаврук з дому Яремко 150 N. 10th Street Brooklyn, N.Y. 11211 Проситися запряжати газети про передрук.

Дружина достру УСТ Черник пописалася найкраще, бо виграла високо перші мистецькі змагання проти достру Брітш Американс з вислідом 9:0.

Слід згадати, що Українська Вища Школа в Детройті має спортову дружину у Бенгалс з ланками: Кошиківка мужська й жіноча, футбол і бейсбол. Футбольна дружина Бенгалс здобула друге місце Католицької Ліги. Дружина кошиківки Укр. Вищої Школи Бенгалс здобула перше місце у своїй групі і дійшла до чверть фіналу за мистецтво стейту Мічиген. На конті мають 25 виграних, а двох переможних змагань. Найкращі змагунці це: Давьків із пересіченими пунктами 27, Мек з 26 пунктами, Ниньовський 17 пунктів. Дружина бейсболу здобула чемпіонат Мічигену на 1971 рік. Спортовим опікуном є проф. В. Юрек, а помагали йому члени Батьківського Комітету при Укр. Вищій Школі в Детройті.

В. Гриньків

ШЕВЧЕНКОВІ ДУМИ І ПІСНІ Авт. і укр. текстів Ціна 80 центів "СВОБОДА" Jersey City, N.J. 07308 41-45 Grand Street

НОВИЙ НАКЛАД НАЙКРАЩОЇ КНИЖКИ! „НАЙНОВІША МЕТОДА ПРИРОДНОГО ЛІКУВАННЯ“ Д-р В. Демиденський (Кнайп, Кунне, Плятен) Ст. 832 та ілюстр. Опрацьоване Варта СОТНЮ! Замість \$40.00 — десьмо лиш за \$27.00 з пересилкою включно, щоб мали і надбачили! Слана книга в світ, яка вчить, як лікувати самому ПРИРОДНО всі недуги!!! Купити! Будете щасливі і здорові; поміжете собі й другим тепер і назавжди! Шлях належності в амер. валюті: HOWERLA PUBLISHERS 238 East 6th St. New York, N.Y. 10003, USA

ВЕСЕЛКА ЖУРНАЛ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ КОЛЬОРОВІ ІЛЮСТРАЦІЇ Виходить кожного місяця у видавництві „СВОБОДА“ заходами Українського Народного Союзу. Редагує Колегія з членів Об'єднання Працівників Дитячої Літератури. Річна передплата у ЗСА \$5.00 (У інших країнах — рівновартість тієї суми) Для членів УНСОюзу \$4.00 Ціна окремого числа 50 центів Адреса: "СВОБОДА" — "VESELKA" P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303, USA

"СОЮЗІВКА" ОСЕЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ в КЕРГОНКСОНІ, Н. Я. приймає вписи дітей у віці від 7 до 11 років — на — ДИТЯЧО ОСЕЛЮ яка триватиме для ХЛОПЦІВ — від 24-го червня — 15 липня 1972 року для ДІВЧАТ — від 16-го липня — 5-го серпня 1972 року По ближчі інформації та за аплікаціями до вповнення, прошу зголошуватися на адресу: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

ТАРЗАН, Ч. 6752. Опрічники прибувають під колишню квартиру Омара і ва вертаються — човном! До середини, швидко! Хай човни нас не бачать! Наш прапор і вівіска кажуть їм, що тут щось змінилося, коли тут не було їх! Не маємо шасть! Коли б вони прибули ближче, то я міг би вбити їх — в їхньому човні!

Різне Оселя Білий Дім в ACCORD, N.Y. 4 милі від Союзіанс, має до винайму кімнати (HOUSEKEEPING) Також кімнати на нічліг. Басейн, ліс, площа. Новий тел.: (212) 445-6025 в Нью Йорку: в Акорді: (914) 826-2311 Кликати від 7 р. до 12 в пол.

ПОТРІВНІ ДО ПРАЦІ НАД МОРЕМ у ВАШІДВУД, Н. Дж. КУХОВАРКА і мушниця або жінка ДО МИТТЯ ПОСУДИ Зголошення в годинах вечірних на ч. тел. Філадельфія, РО 3-6396 Rochester, N.Y. тел. 288-3658

ВЧІТЬСЯ ПО-АНГЛІЙСЬКИ в НЬЮЙОРКСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ 8 тижнева програма, денні або вечірні класи: торговельна кореспонденція, граматики, читання, виправлення наголосу і мовна лабораторія. Реєстрація від 30 травня — 16 червня Класи починаються 12-го червня. Суботня школа починається 10-го червня. За інформаціями прошу телефонувати 598-9931 або пишати до: THE AMERICAN LANGUAGE INSTITUTE 1 Washington Square N. New York, N.Y. 10003

Різне ROMAN PARCEL SERVICE 141 2nd Avenue, New York City Tel.: 475-7430. — Вислано ПАЧКИ з ОДИГОМ і КАРТАМИ в УКРАЇНУ і до ССРС. Рівнож приймаємо замовлення на мотоцикли, холодильники, телевізори і машини до пращи. Уряд. гол.: від понед. до суб. 8:30 — 6:00 веч. В неділю, від 10 до 2 по пол. Кликати від 7 р. до 12 в пол.

Real Estate YONKERS, N. Y. 1 род. муф., новий дім, чудовий вид на Гадсон, 9 кімнат, гараж: \$53.000. \$10.000 готівки. 1 род. дім. в парку \$57.000. 2 род. дім. мур., 3 роки старий, \$58.000. 9 род. дім. блан. укр. церкви, П'ла \$58.000. Готівки — \$15.000.

УКРАЇНСЬКА ФІРМА GEMINI REAL ESTATE CO. 98 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-6400 Richmondtown, Staten Island 1-шорядні зелена околиця РЕНЧ Три (3) спальні, викинена ливниця з лавічкою, фотоліабаторія, ландшафт, парто, пішки до вранців, потагу, шкля. \$42.000. Тел. (212) 979-2041, ввечорами

Вступайте в глени УНСОюзу!

Funeral Directors Theodore WOLININ, Inc. Директор Похоронного Заведення 123 East 7th Street NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: GR 5-1437 СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похороном в BRONX, BROOKLYN NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ Контрольована температура Модерні каліци до ужитку JAROM PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. OKegon 4-2568

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE 284 Westchester Avenue NEW YORK, N.Y. 10461 Tel.: 863-2475 Директор ПОСХО СЕНКОВСЬКИХ Завідус: влаштуванням похоронів в каплицях, пожежних в кожному районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

КОВАЛЬЧИК FUNERAL HOME Completely AIR CONDITIONED Займається Похороном в штеті NEW JERSEY. Ціни приступні для всіх. Обедна честь в найкращій. У випадку смутку в родині, кляче, як в день, так і вночі WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager 129 Grand Street (cor. Warren Street) Jersey City, N.J. 07302 HEnderson 4-5131

I am an American. Do not fold, spindle, or mutilate.

Millions of them show their pride by buying U.S. Savings Bonds. Through regular purchases where they work or bank, they've helped preserve our freedoms by investing in their country. At the same time, they've been storing up quite a nest egg for themselves. U.S. Savings Bonds pay a guaranteed return. And your investment is backed by the full faith and credit of the United States of America. Also, the interest on Series E Savings Bonds isn't subject to state or local income taxes. You can defer federal taxes on E Bond interest until you redeem the Bond. If your Bonds are lost, or stolen, or destroyed, we simply replace them without cost. They're safe. They're easy. They're automatic. And they're also a reminder. A reminder that we all have to work hard to keep what we have. Investing in your country will do just that. Think about U.S. Savings Bonds. It's a way to keep our country from getting folded, spindled or mutilated.

Take stock in America Buy U.S. Savings Bonds

Being an American is comfortable. After all, we do have more than any other country in the world. But sometimes we get too comfortable. We take our leisure and our prosperity and our freedoms for granted. Sometimes we have to be reminded that it wasn't easy for us to get where we are. That the freedoms we enjoy weren't handed to us on a platter. Of course, the great majority of Americans have great pride in their country. Paid by Ukrainian National Association, Inc. and "Svoboda" Ukrainian Daily

СТУДЕНТСЬКЕ СЛОВО

ПРАЦЯ СУСТА

Управа СУСТА зосередила свою працю й діяльність на трьох головних проєктах в 1972 році: завершення Катедри й Інституту Українознавства при Гарвардському Університеті, акція в обороні арештованих українських діячів та зміцнення організаційної структури СУСТА.

Фонд Катедри Українознавства є одним з найважливіших досягнень в історії української еміграції. СУСТА започаткував працю у напрямку осягнення Катедри на Гарварді та далі діє для здійснення цієї мети. Члени Управи СУСТА Любомир Гайда, Орест Субтельний, Зенко Когут, Адріан Сливицький та інші студенти Комітету для ФКУ роз'яснюють по поодиноким українським громадам, інформують українську громаду про Катедру та активно провадять фінансову кампанію. Ми, студенти, вважаємо що мета є дуже важливою й мусить бути осягнена.

З початком року почалися хвилі арештів в Україні. Українська громада на еміграції зреагувала, як тільки могла на ці вияви жорстокого переслідування українського народу. СУСТА заініціював створення Комітету Оборони Людських Прав у Советському Союзі при молодечому Комітеті УККА. Голова Євген Іванців зосередив працю на стараннях, щоб през. Ніксон у своїй зустрічі з Советськими провідниками 22 травня заторкнув справу арештованих на Україні. Він перервав кампанію висилання петицій до Білого Дому і членів Конгресу в цій справі та також відвідував поодиноких конгресменів та сенаторів. Євген та члени Комітету помагають в організації демонстрацій, які відбулись у Вашингтоні.

Члени Управи СУСТА за цей рік старались нав'язати ближчий зв'язок із студентськими Громадами. Праця в цьому напрямку була: особисті відвідини Громад, видавання сторінки „Студентське слово“, рубрика при „Свободі“ СУСТА „Ню Бріфе“, висилання об'явок, та конференції: одна на „Союзівці“ 18-19 квітня, друга в Чикаго 27-28 травня. Три Студентські Громади: Пітсбург, Па., Урбана, Ілл., та Корнел університет, Ітака офіційно написали подання про прийняття їх до СУСТА.

Бажаємо Вам всім веселих та щасливих ваканцій!

За Управу,
Іня П'ява

СУСТА

Від часу останнього „Студентського Слова“, СУСТА мав багато успіхів. Тут подаю короткий звіт про найбільші з них.

Засідання Управи: 11-го березня ц. р. Управа СУСТА відбула чергове засідання в Бостоні, в якому взяли участь усі члени Управи. Найважливіші теми засідання були: Фонд Катедри Українознавства та Студентський Комітет Оборони Людських Прав на Україні. Чергові сходи Управи відбулися в поздовній черві в Нью Йорку, а в листопаді відбувся Конгрес СУСТА на „Союзівці“.

Студентська зустріч: Перший раз в своїй історії СУСТА організував студентську зустріч-конференцію на „Союзівці“, яка відбулася минулого квітня. В зустрічі взяли участь 70 студентів, які вислухали доповіді проф. Володимир Одайника на тему арештів на Рідних Землях, звіт членів Управи Союзу Українського Студентства Канади (СУСК) та про дискутували, що можна зробити в українському суспільстві, щоб більше збудити українську свідомість. Студенти усі були згодні, що організація така, як СУСТА, є важливою в студентському русі. В суботу увечері студенти взяли участь в товариській вечірній, на якій СУСТА нав'язав ближчі контакти з СУСК-ом.

Оборона переслідуваних: Молодецька Рада при УККА вирішила, щоб студентські та молоді організації організували демонстрації в Нью Йорку біля ОН, проти переслідування на Україні. Крім того, Управа СУСТА організувала демонстрацію у Вашингтоні, вважаючи, що там демонстрація була б більше успішна.

Програма, яка відбулася 25 березня ц. р., включала маніфестацію під пам'ятником Тараса Шевченка, в якій взяли участь 400 людей, між присутніми були такі достойні гості, як Митрополит Метислав з УАПЦ, Єпископ Стах з Української

Католицької Церкви, і головний президент Українського Народного Союзу Йосиф Лисогір.

Після маніфестації учасники пішли до советської амбасаді, де відбулася демонстрація.

Студентський Комітет Оборони Людських Прав в Україні, яким керує Євген Іванців, плянує відвідувати більше конгресменів з надією, що вони виступлять в обороні переслідуваних. СУСТА захоплює всю українську громаду, щоб вона прислала фінансову підтримку для цього Комітету на адресу СУСТА, як рівнож СУСТА захоплював громаду до масової участі в маніфестації-демонстрації у Вашингтоні 13 травня.

Український Вільний Університет: Член Управи СУСТА мав змогу говорити з д-ром Володимиром Янівом, ректором УВУ. Довідався, що члени УВУ творять фонд з нагоди 50-ліття університету, з надією перебудувати і модернізувати УВУ, який знаходиться в Мюнхені. Одним із способів збирання фінансів буде лотерея, на яку 10 українських мистців подарували свої праці.

Голова СУСТА панна Іня П'ява дала підтримку Управі на цю ціль і бажала успіхів ректорові Яніву та Університетові.

Фонд Катедри Українознавства: На останніх засіданнях Управа схвалила бюджет для референтів ФКУ в сумі 500 дол. Референти зуживють ці гроші на роз'яснення інформації до громадян про Катедру. Заплановано також поїхати по громадах й особисто заініціювати збіркову кампанію та організувати радіопередачі про Катедру.

Майбутній вигляд: Щоб зацікавити українське середньшкільне студентство СУСТА, панна І. П'ява плянує влаштувати зустріч із студентами третього і четвертого року середньої школи та розповісти їм про СУСТА.

„СТУДЕНТСЬКЕ СЛОВО“
Рік XIX ТРАВЕНЬ 1972 Ч. 2 (113)
Редакційна Колегія:
Ігор Длибога, Любомир Гайда, Іня П'ява
Всі статті і запити проху звертати на адресу:
Ihor Dlaboha, 30-48 85th St., Jackson Heights, N.Y. 11369
Адреса СУСТА: SUSTA, 2 E. 79th St., New York, N.Y.

ЗА НОВИЙ ДІЯЛОГ

Ми є свідками затяжного діалогу між „батьками й дітьми“, чи то між старшим і молодшим поколінням нашого поселення. Ця дискусія набирає таких форм (іноді дуже прикрих і небажаних), де старші натискають на молодих, наче „ворогів“, а молоді відбиває їхні „удари“ й „бореться“ за право самостійно мислити. При тому старші доходять не раз до розпачливих тверджень, що наша молоддь „пропала вже для української нації“, а молоді натомість доходять до таких екстремних висловів, як, наприклад, мовляв „старі“ — це гіпокрити, консерватисти, націоналісти-тоталітаристи, а ми, молоді — поступово думачка, демократична, що йде з духом ліберальних стремлень західного світу, і тому не хочемо чути про застарілі прояви патріотизму та потребу чинимого плекати його в своїх молодечих товариствах чи громадах. Іноді вириває навіть питання, чому вони — молоді, мали б робити щось ради України, чи їх духовність, культура? Якщо це їх не цікавить, то вони просто можуть бути американцями українського походження, без жадних зобов'язань супроти України.

Такі й інші думки доводилося чути багатьом старшим, зачисленим часто до славетного гroma „гіпокритів“. Тому й насувається питання: як правильно поставити на цю справу? Чи дійсно мусить бути діалог синів і дочок наш вєтї діалог із старшою генерацією, якщо вона іє така духовно чужа, а навіть відралена? Думаємо, що ні. Молодь повинна б спрямувати всю свою увагу на Україну і вести діалог саме з нею. Про яку ж Україну думаємо? Во де факто на території нашої Батьківщини є дві України: одна — зверху, офіційна — „радянська Україна, що „добро-вільно“ аживає нової міжнародної“ (російської) мови і також „добро-вільно“ про-славляє Москву, як духову столицю своєї „країни рад“, а також висилася в Україну своєю мовою „приморжува-ти славу батьків і дідів, освоювати багатства Сибіру і Шанючі“ (!). І є внутрішня, дійсна Україна, що живе в душах і серцях мільйонів українців в Україні й поза її землями суцїх, та Україна, яку не стерти з лиця землі. Та Україна живе, хоча й у мукх дихають її животворчі груди. Це вона, та немируща Україна, дає нам і світові такі сиві, як В. Мороз, І. Караванський, В. Чорно-вїл і сотні й тисячі їх; вона дає дочок таких, як Алла Горська, Ліна Костенко. І з такою Україною повинен іти духовий діалог нашої молоді. Може тоді, у висліді того діалогу приїде наша молоддь до власної, не накиненої їй думки може для неї стане внутрішній імперативом, непероборно вимогою діяти для добра і слави тієї діїсної України, — це буде її гордістю і її метою. Тоді вивчення української культури, мови й літератури не буде ще однією „карою Божою“ й мукою і зайвям балластом, — а буде невідчужною потребою нашої молоді.

Ці думки виривають на нас основи гірих вражень, спостереження деяких реакцій нашої молоді, хоча б при намаганні продовжити студентських предметів у Пенсильвейському університеті. Студії українських предметів засновано при Пенсильвейському університеті за ініціативою студентів-ентузіастів і старших громадян у 1958 році. Викладав там українську літературу д-р Григор Лужицький, відомий літературознавець, письменник, історик Церкви й історик театру.

Початковий наплив студентів і зацікавлення давали надії на гарний розвиток цього почину. Однак десь увірвався зв'язок з живим джерелом і почала з роками малити кількість студентів. Врешті в 1965 р. довелось припинити лекції літератури через недостатню кількість студентів у „School of General Studies“. Та ще в 1963 р. було впроваджено українську мову, а згодом і літературу в систему Graduate School of Arts and Sciences. Мені довелось вести ці предмети. Виникла можливість поставити українську філологію, як головний предмет (major subject). У 1963 р. зробила першу магістерську з головним предметом, українським, студентка П. Лариса Залеська-Онишкевич. Відкривались, здавалось б, нові обрії, адже в викладі мови, літератури; є семінари з окремими літературними темами. Однак стало дуже важко небагом знаходити охочих студентів українській предметі! Не відчувалось достатньо потреби серед студентства поглиблювати свої знання, а тим самим і свій в нутрішній зв'язок із світом української духовності. А це ж та духовність, яка не дає загинути і зникнути з лиця землі тим молодим українцям в Україні, невинним борцям за свою немирущу Правду. Колю зв'язку перерває, і тому у нас криза, не лише в університеті, але загально в духовному житті української молоді в діаспорі. Вважаємо, що лікувати цю глибоку кризу треба з допомогою нового діалогу — діалогу української закордонної молоді з живою, молодіжною діючою Україною, що бореться за своє життя. Цей діалог можна б здійснювати двома способами: з одного боку знаходитися з сучасними виданнями в Україні, головне з нездоволеними там матеріалами, що приносять у Вільний Світ, і читати — творити студентські читальні й дискусійні гурти, реферувати прочитане, обговорювати, робити висновки з того. З другого боку — студіювати українські предмети у тих вищих школах, де є в програмі дані викладачі, систематично пізнавати основи української культури, а тим самим згляблюватися в її суть, знаходити в ній власні духовні перві.

Така настанова внесе зміст у життя одиниць і громад нашої студентської молоді. І тоді не треба буде турбуватися френквенцією студентів на українських лекціях, ані слабим аживанням української мови у своєму колі, тому, що все це стане впливом внутрішнього імперативу нашої молоді. Чи не варто б уже тепер замислитися над цим новим діалогом?

Д-р Наталя Паузік

Нурс про „Слов'янські етнічні групи в Америці“ в Ситі Коледжі в Нью Йорку

Це назва нового і, мабуть, першого тому ряду курсу на одному із передових коледжів у ЗСА. Він починається з нового осіннього семестру в 1972 р. і є в групі обов'язкових курсів (Core Requirements) та одночасно відкритий для всіх зацікавлених цим проблематичною студентів. Курс буде провадити проф. Ситі Коледжу д-р Петро Гой, який роками спеціалізується в цій діяльності.

Ситі Коледж у Нью Йорку був завжди одним із перших не тільки щодо кількості докторантів у ЗСА, але і в розгубанні на нові зміни чи течії, які в такій чи іншій формі постійно виникали в багатокультурному й багатонаціональному Нью Йорку. Студентська мода була і є в повному відзеркаленні етнічної та культурної мозаїки міста. Тому від довшого часу ведася боротьба студентських етнічних груп за введення в навчальну програму кожного культурного, політичного та економічного вкяду в розбудову ЗСА — чи взагалі статусу та проблематики їх предків і сучасників у житті цієї країни.

У висліді наприкінці 1860-х років створено один департамент який у 1971 р. розділено на чотирь самостійні департаменти (відділи) етнічних студій (явдівський, порториканський, чорні і азійських народів), із понад сотнею курсів, які в різних аспектах вивчають історію та взагалі буття і прощюю майбутнього даної етнічної групи в ЗСА.

При організуванні нових етнічних департаментів прийнято як вихідну базу 5%, тобто коли дана студентська етнічна група становить п'ять відсотків усіх студентів коледжу, тоді може змагатися за власний департамент. Українська етнічна студентська група разом з іншими слов'янськими студентськими етнічними групами далеко не сягають того числа. Тому у висліді довгих переговорів, петицій і старань українського студентського клубу під опікою проф. Петра Гоє з адміністрацією — є можливість спочатку створити програму, тобто два чи три курси та даліше при наявності більшої активності студентських етнічних груп та координації цілого мьського університету, до складу якого входить 17 коледжів з понад двістітисячю студентською громадою — змагатися до більшого.

У Нью Йорку є велике скупчення нашого населення, є наші наукові і громадські установи та ряд визначних культурних діячів і науковців. Тут існують великі невикористані можливості, зокрема досліду і наукового опрацювання многогранної історії і проблематики нашої етнічної групи в ЗСА.

Нова Управа Студентської Громади в Чикаго відбула річний Звичайні Загальні Збори в п'ятницю 25 лютого 1972 р. До новообраної Управи входять: голова — Олег Сацюк, заступник голови — Оксана Касіян, писар — Володимир Овчарук, секретарка — Оксана Футала, скарбник — Роман Голда, референт преси і зв'язків — Оксана Скуб'як, домівар — Уляна Костів.

Новообраний голова, подякувавши за довіру, висловив бажання з'єднати всіх українських студентів в окрузі міста Чикаго. На перших сходах Управи, які відбулись 2 березня, вирішили скликати нараду управ усіх українських студентських клубів і мі-

Український Студентський Клуб ім. Григорія Сковороди

Управа Українського Студентського Клубу в Нью Бронксі (зліва сидять): Віра Слободян, Оля Добуш, Орест Коверко. Стоять: Казимир Залуцький, Орест Цап, Славо Рінник, Ринник, Галущук.

Уже один повний рік існує і проводить інтенсивну працю Український Студентський Клуб ім. Григорія Сковороди при Ратгерс університеті в Нью Бронксі, Н.Дж. Головою клубу виступив Оresta Цапа й завдяки його ініціативі і співпраці всіх нас — наш клуб згуртував понад 50 студентів — розгорнуто широку діяльність. Створена при клубі танцювальна група виступала кілька разів, демонструючи красу українського народного танку; ми влаштували для наших американських приятелів показ писання писанок, а місцева газета згадувала про нас декілька разів, присвячуючи нам в одному виданні майже цілу сторінку. Влаштували ми дві весняні забави, запрошуючи на них студентську молоддь із Трентону, Ньюарку, а то й дальших околиць, бо хочемо разом сходитися.

Відним дітям в Югославії ми вислали українські книжки, проводимо збірку грошей на видання солідної наукової праці, англійською мовою, про патрона нашого клубу — Григорія Сковороду. В тій справі зв'язались ми вже із Гарвардським Центром Українських Студій.

Вісім дітям в Югославії ми вислали українські книжки, проводимо збірку грошей на видання солідної наукової праці, англійською мовою, про патрона нашого клубу — Григорія Сковороду. В тій справі зв'язались ми вже із Гарвардським Центром Українських Студій.

Вісім дітям в Югославії ми вислали українські книжки, проводимо збірку грошей на видання солідної наукової праці, англійською мовою, про патрона нашого клубу — Григорія Сковороду. В тій справі зв'язались ми вже із Гарвардським Центром Українських Студій.

Вісім дітям в Югославії ми вислали українські книжки, проводимо збірку грошей на видання солідної наукової праці, англійською мовою, про патрона нашого клубу — Григорія Сковороду. В тій справі зв'язались ми вже із Гарвардським Центром Українських Студій.

Літні виклади на УВУ, ВЛКУ і Олімпіада в Мюнхені 1972 р.

(М. Г.). Про підготовку літніх викладів на УВУ, про Високошкільні Літні Курси Українознавства (ВЛКУ) та про кількарічну інтенсивну підготовку населення Баварії до Олімпіади в Мюнхені чаристо згадувано в нашій пресі. Тому ще раз коротко інформуюмо українських студентів і всіх читачів, що цьогорічні виклади УВУ відбудуться від 1-го липня до 25-го серпня, ВЛКУ від 7-го до 25-го серпня — зразу на другий день починається Олімпіада, яка триватиме від 26-го серпня до 10-го вересня.

З огляду на Олімпіаду, сподіваються у Мюнхені понад один мільйон туристів, а в тому напевно буде багато українців, зокрема студентів. Українські установи як УВУ, ЦЕПУН, роблять захову, щоб відповідно прийняти своїх земляків.

Вже нині зголосили участь у ВЛКУ декілька десятків українських студентів з Англії, як рівнож багато колишніх „мюнхенців“ заповіли свій приїзд. Секретарі УВУ замовили для українських студентів приміщення в студентських інтернатах (разом з харчами 2-3 дол. за добу). Оплата на курси ВЛКУ становить тільки 100 нім. мар. Студенти, неспроможні заплатити, одержать знижку. Про докладні інформації в тій справі звертатися прямо до УВУ, або на подані нижче адреси.

Щоб уможливити нашим студентам та взагалі зацікавленим взяти участь у викладах УВУ чи Олімпіаді, а крім того ще пообчати Європу, інформуюмо про різні можливості транспортувати з Нью Йорку до Франкфурту і назад (ціна виліт 188.00 дол.). Тури є такі: 1-го червня — 26-го вересня; 13 червня — 9 липня; 15 червня — 5 вересня; 22 червня — 3 вересня; 22 червня — 9 липня; 6 липня — 10 серпня; 13 липня — 5 вересня; 18 липня — 10 серпня; 3 серпня — 14 вересня; 24 серпня — 19 вересня.

Крім того, для студентів у віці від 16 до 28 років за відповідною ID вказаною на подорож по Європі і Середньому Сході, на деякі європейські летунські лінії можна дістати 60 відсотка знижки. Про докладніші інформації просимо голоситися або телефонувати не пізніше як за шість тижнів перед від'їздом на такі адреси:
Ігор Длібога
30-48 85 Str.
Jackson Hts., N.Y. 11369
(212) NR 2-6306
Маруся Гой
101 2nd Ave.
New York, N. Y. 10003
(212) 228-1394